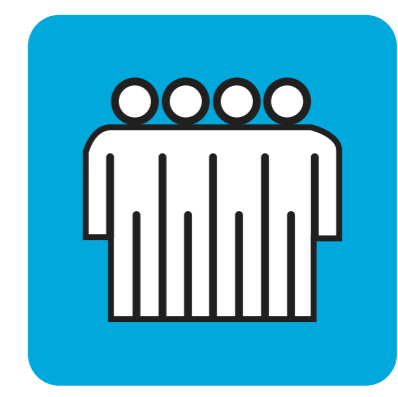
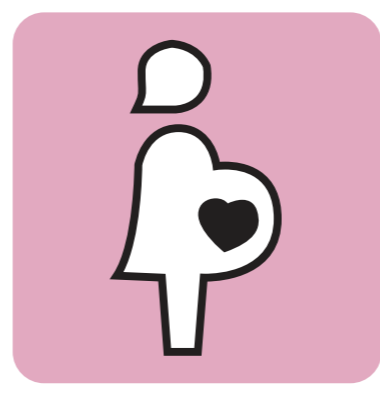

LUMEA NOASTRĂ, VIITORUL NOSTRU

Ce poți face tu pentru Dezvoltarea Internațională?

OBIECTIVELE DE DEZVOLTARE ALE MILENIULUI
OBIECTIVELE DE DEZVOLTARE SUSTENABILĂ

CU SPRIJINUL

UN PROIECT REALIZAT DE

Bogdan Radu
Adela Militaru
Andreea Vornicu
George Jiglău
Cristian Ioan

Cluj-Napoca, 2015

Introducere

În pragul secolului XXI, nu mai departe de acum 25 de ani, lumea noastră se afla într-o dilemă fără precedent. Pe de o parte, progresul tehnologic și științific uimitor propulsa țările dezvoltate într-un avânt spre prosperitate și bunăstare economică. De cealaltă parte, o majoritate îngrijorătoare a populației planetei se confrunta cu provocări greu de imaginat, luptând zilnic pentru simpla supraviețuire.

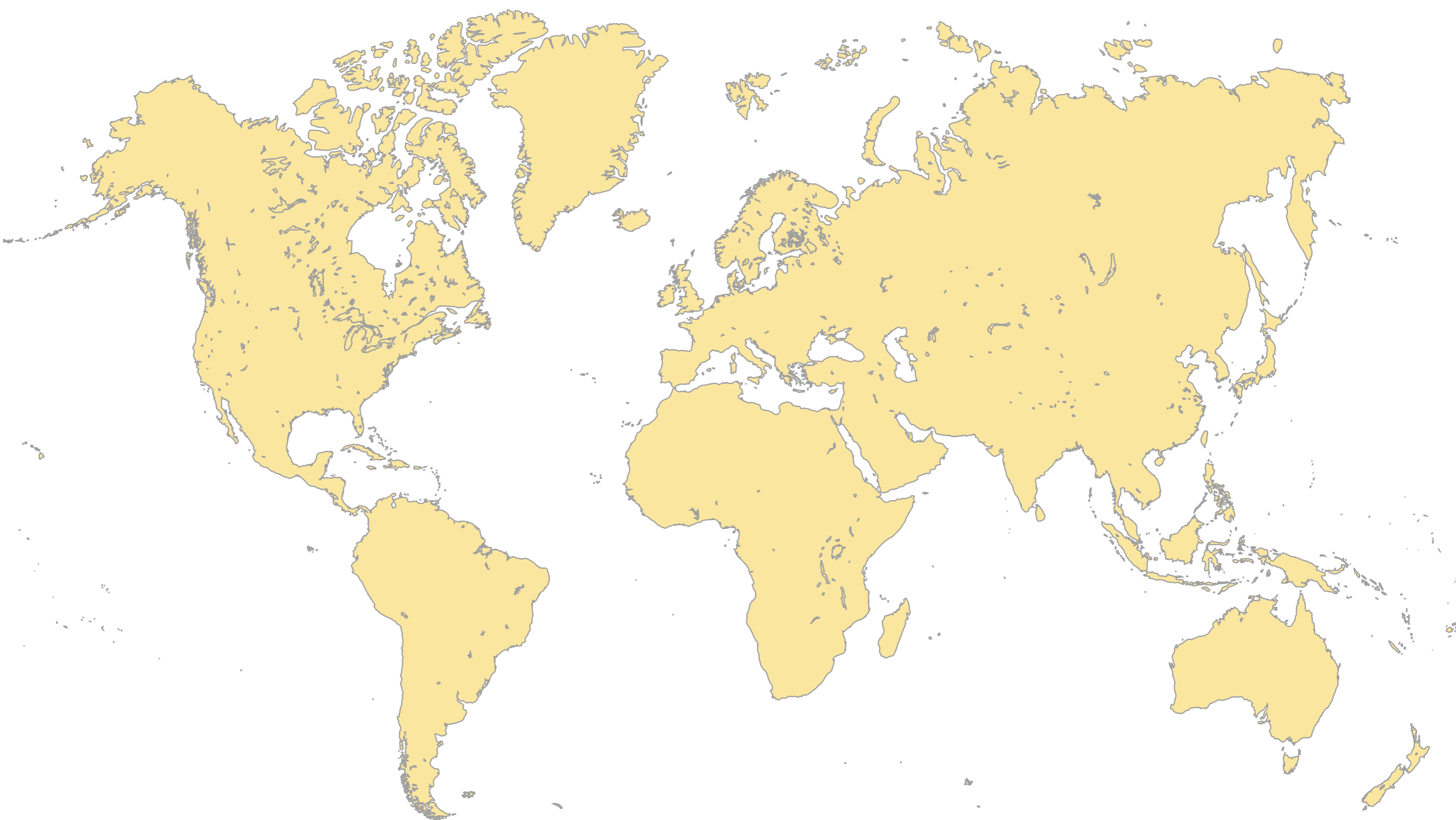
Dacă admitem egalitatea, libertatea, și demnitatea umană ca valori centrale ale lumii moderne, realitatea din țările în curs de dezvoltare arăta cu totul altfel. O asemenea contradicție a determinat comunitatea internațională să tragă un semnal de alarmă, prin trasarea unor direcții strategice de reducere a acestor discrepanțe până în 2015. Astfel au luat naștere cele opt Obiective de Dezvoltare ale Mileniului (cunoscute sub abrevierea ODM în limba română sau MDG în limba engleză). Dar cum putem ști dacă fiecare din aceste obiective a fost îndeplinit? Și cum vor continua eforturile de a alinia prioritățile economice, politice și sociale ale țărilor dezvoltate cu cele ale țărilor în curs de dezvoltare? Răspunsurile la aceste întrebări le vom detalia în această broșură, de-a lungul a trei secțiuni.

În prima secțiune vei găsi informații, date și reflecții despre fiecare ODM în parte, pentru a-ți face o idee despre progresul înregistrat în atingerea ODM-urilor în lume, dar și despre nivelul la care au fost implementate în România. A doua secțiune îți va aduce informații despre direcțiile strategice de dezvoltare post-2015, denumite Obiectivele de Dezvoltare Sustenabilă (ODS în limba română sau SDG în limba engleză), menite să continue eforturile globale începute prin ODM-uri. Cea de-a treia secțiune îți va oferi câteva idei despre care poate fi rolul fiecăruia dintre noi în a răspunde nevoilor de dezvoltare actuale. Concret, cum ai putea să te implici chiar tu în eforturile de a crea un viitor mai prosper, folosind resursele lumii noastre în beneficiul tuturor.

Sperăm ca aceste informații să îți deschidă noi orizonturi, să îți ridice noi întrebări și să te provoace să găsești soluții constructive la provocările pe care cu toții le împărtășim. Într-o societate globală, în care conectivitatea crește pe zi ce trece, nu ne putem permite să rămânem indiferenți la problemele lumii. Mai devreme sau mai târziu, mingea va fi aruncată în terenul nostru, iar timpul pe care îl avem la dispoziție pentru a (re)acționa se scurge deja într-o numărătoare inversă.

ODM 1

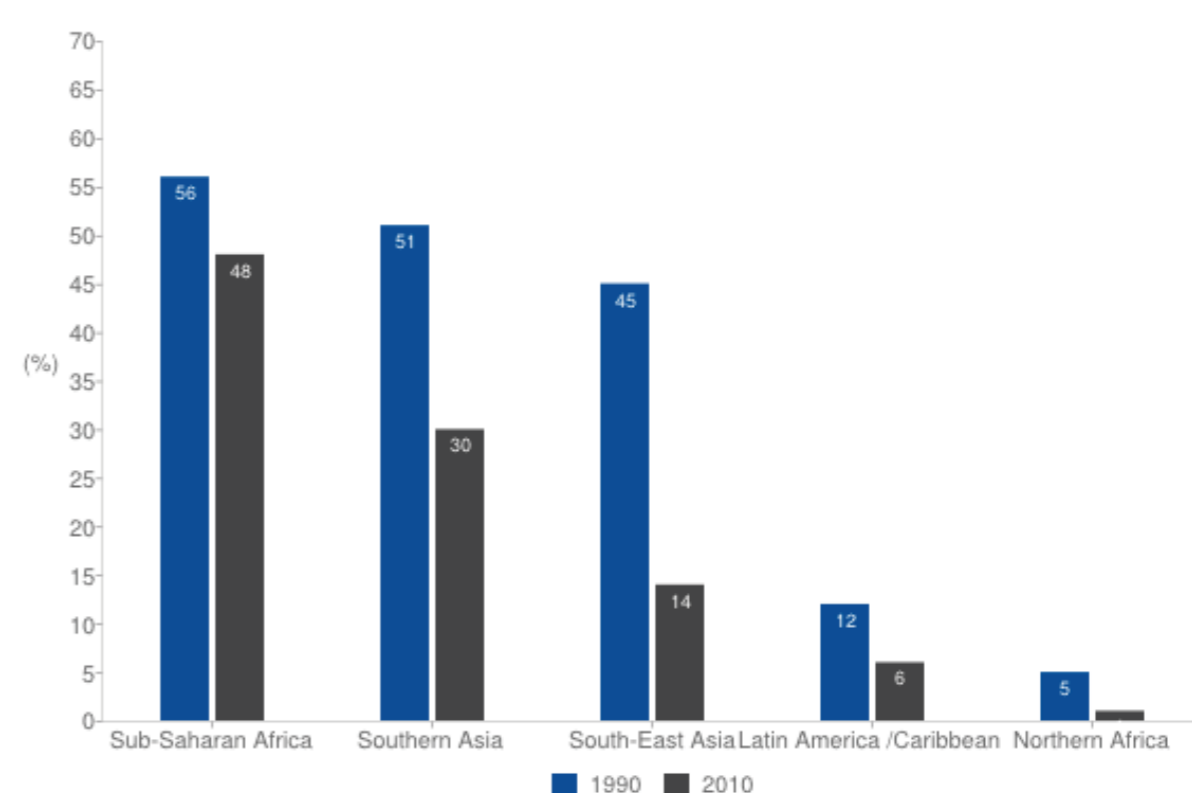
REDUCEREA SĂRĂCIEI SEVERE ȘI A FOAMETEI

Te-ai întrebat vreodată ce este sărăcia și de ce atât de mulți oameni trăiesc în această stare cu toate că omenirea a făcut progrese științifice și s-a dezvoltat atât de mult în ultimii 50 de ani? Pentru a afla răspunsuri la această întrebare și pentru a găsi soluții în vederea stopării acestui fenomen, cei mai importanți lideri din 191 de țări s-au întâlnit în anul 2000 și au stabilit Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului.

Primul Obiectiv de Dezvoltare a Mileniului își propune să reducă la jumătate numărul oamenilor care trăiesc în sărăcie extremă și să lupte împotriva tuturor formelor de sărăcie. Probabil vă întrebați ce înseamnă “sărăcie” și “sărăcie extremă”. Ei bine, economiștii au stabilit că oamenii care trebuie să trăiască cu mai puțin de 1,25 dolari pe zi se află în sărăcie extremă. Mai mult, prin sărăcie se înțelege existența unui venit insuficient să acopere cheltuielile frecvente ale unei gospodării. Spre exemplu, ne putem da seama de cât de săracă este o țară după numărul de copii malnutriți care trăiesc în ea. Malnutriția este o boală legată de consumul insuficient sau deficitar de alimente. La nivelul anului 2012, un sfert din copiii cu vârsta sub 5 ani erau malnutriți și sufereau de boli strâns legate de această condiție, însă numărul este în scădere comparativ cu anul 1990.

Sursa: The Millenium Development Goals Report, 2014
Proporția de persoane care trăiesc cu mai puțin de 1.25\$/ zi, în 1990 și 2000

Vestea bună este că primul obiectiv a fost atins în 2010, însă nu trebuie să uităm faptul că la nivel global 1,2 miliarde de oameni încă trăiesc la limita sărăciei extreme.

Ce se întâmplă în România?

Până în anul 2010 România a reușit să atingă primul Obiectiv de Dezvoltare a Mileniului. Chiar dacă acum poate nu vă dați seama cum arată sărăcia extremă în România, totuși trebuie să vă gândiți la faptul că în anul 2001 peste 30% din populația țării trăia în aceste condiții. Îmbunătățirea condițiilor de viață și a veniturilor a fost spectaculoasă, iar în anul 2010 aproape 5% din populația țării mai trăia în sărăcie extremă.

Chiar dacă nivelul sărăciei extreme a scăzut foarte mult în România, inegalitățile sociale au rămas o problemă importantă. Astfel, oamenii care trăiesc în orașe câștigă mult mai mult față de cei de la sate. De asemenea, există o discrepanță foarte mare de venituri și față de populația romă.

Sursa foto: StiriDeCluj

Dacă vorbim de numărul copiilor care suferă de malnutriție, odată cu creșterea veniturilor a scăzut cu 50% și procentul copiilor care suferă de această boală. În plus, au fost create și programe special destinate pentru copiii a căror greutate este sub limita recomandată medical.

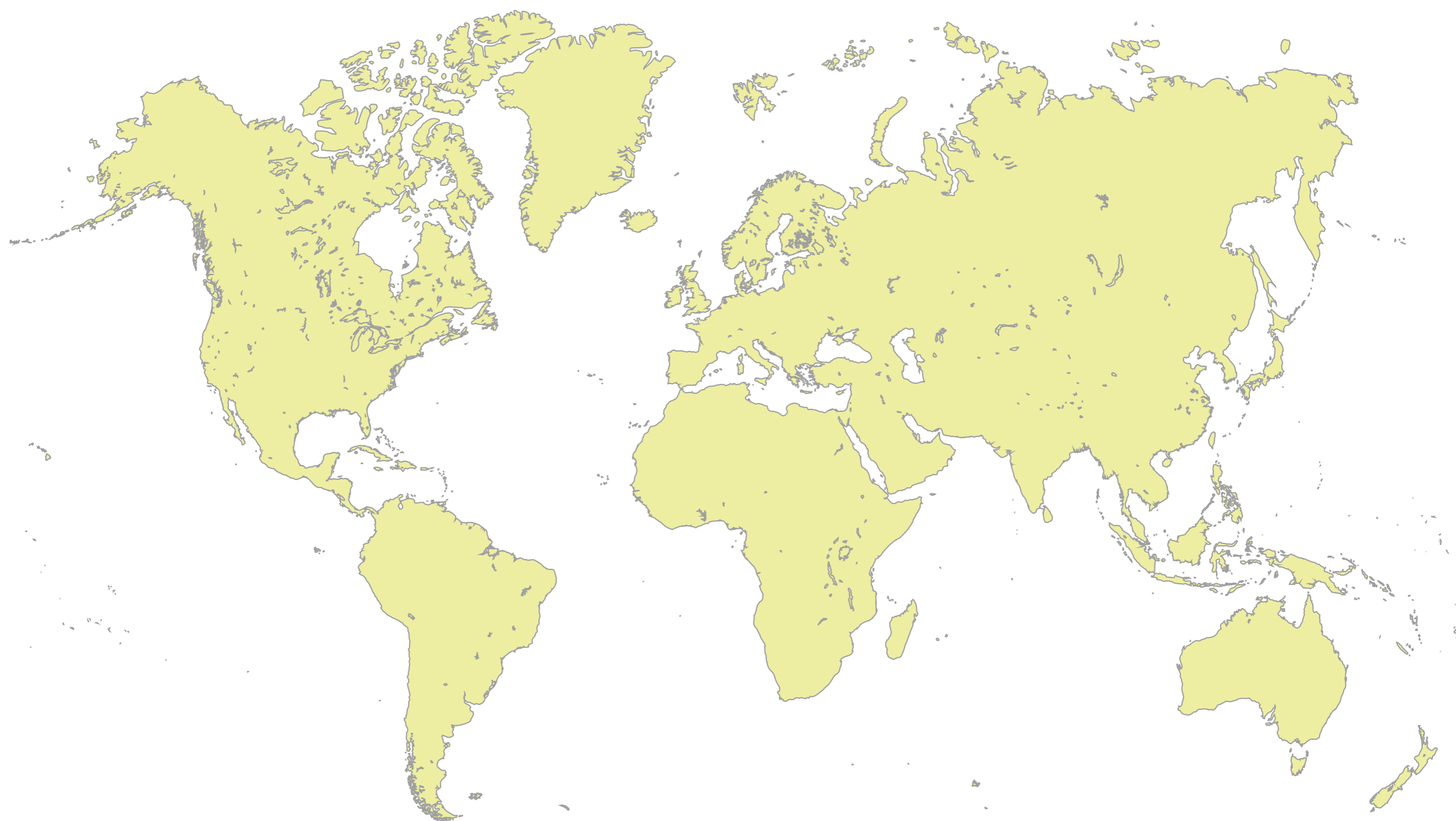
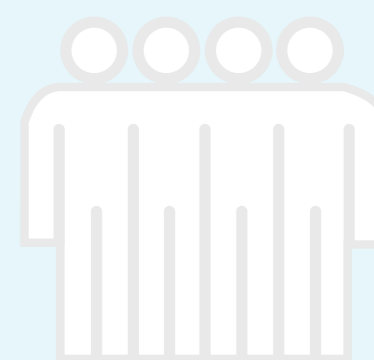
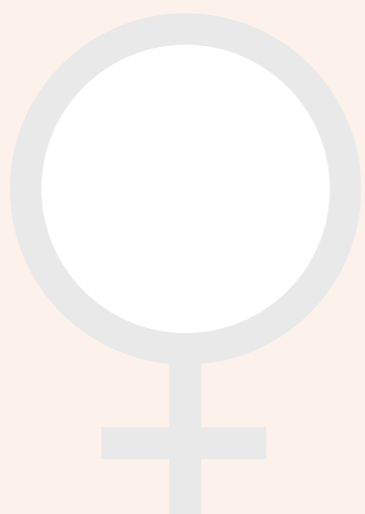
Referitor la promovarea și îmbunătățirea condițiilor locurilor de muncă, în România s-au înregistrat progrese în acest sens, iar veniturile au crescut în mod constant raportat la anul 2000. Cu toate acestea, evenimentele financiare globale au dus la un ușor regres în ultimii ani. Provocarea cea mai mare rămâne includerea cât mai mare pe piața muncii a grupurilor vulnerabile: femeile și tinerii.

Astfel, putem observa că problemele pe care le întâlnim la nivel global se găsesc și la noi în țară, însă la cu totul alt nivel.

România, pe lângă programele făcute la noi în țară, a colaborat și cu alte state pentru a le ajuta în lupta împotriva sărăciei extreme. Spre exemplu, în 2007 România a donat bani Republicii Moldova pentru programe de furnizare a apei potabile în zonele rurale precum și pentru instruirea și calificarea grupurilor vulnerabile, femei și tineri.

ODM 2

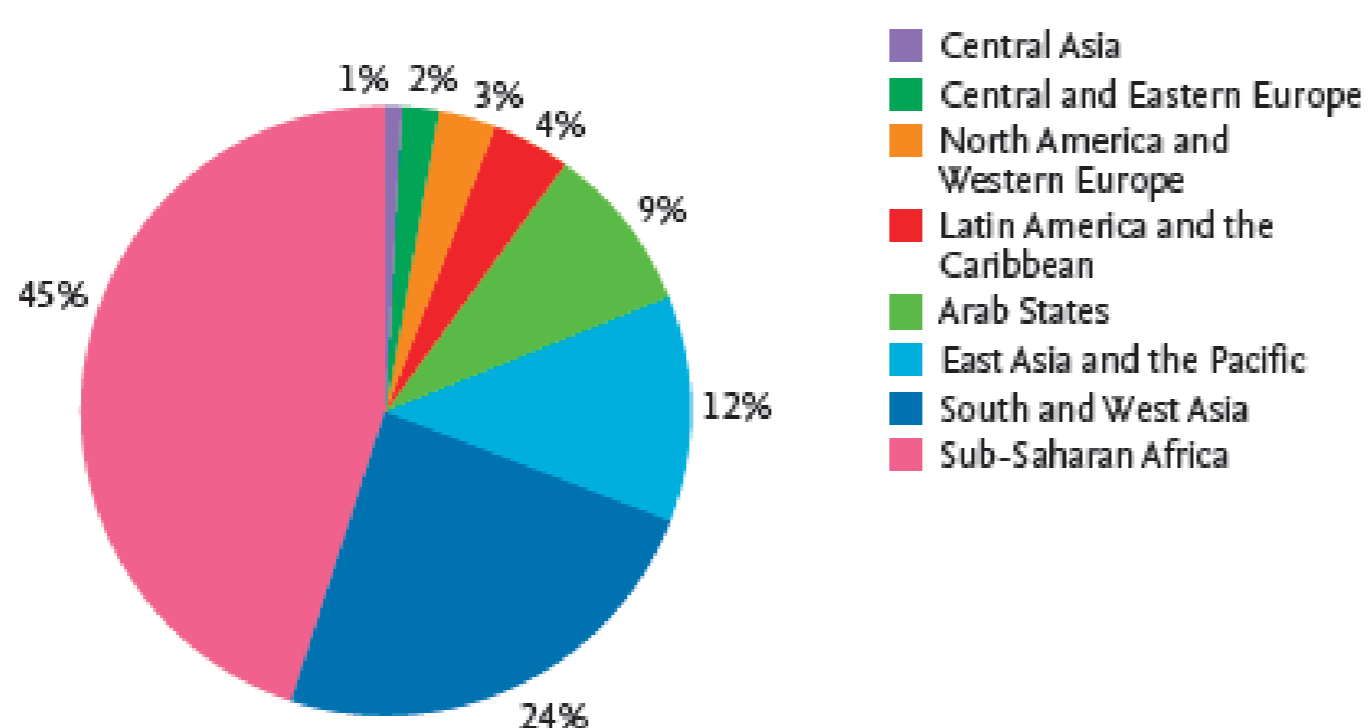
REALIZAREA ACCESULUI UNIVERSAL
LA EDUCAȚIA PRIMARĂ

În Africa Centrală și de Vest, 22% dintre copii nu merg la școală în primii ani, conform datelor UNICEF. Pentru noi, dreptul la a primi o educație pare a fi un dat. Poate că ți-ai imaginat cum ar fi fost viața ta dacă nu ai fi mers la școală, dar îți poți imagina mai departe cum ar fi să nu fii capabil să citești, nici măcar în limba ta maternă? Sau să nu poți comunica în scris, prin nici unul din mijloacele reale sau virtuale pe care le avem astăzi la dispoziție. Dezvoltarea care se petrece în primii ani de școală prin intermediul educației poate schimba radical viața unui copil. Așa cum probabil a schimbat-o deja pe a ta.

Dreptul fiecărui copil de a primi o educație este garantat prin Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată în 1948. În schimb, chiar și în zilele noastre, 57 de milioane de copii din întreaga lume nu au acces la educația primară:

Distribuția copiilor care nu merg la școală, 2009

Source: UNESCO Institute for Statistics

Dintre aceștia, 60% sunt fete. Cauzele sunt diverse: fie că nu au condițiile economice necesare, fie că trăiesc în comunități izolate, fără acces la școli, săli de clasă sau la profesori, fie că trăiesc în contexte politice, sociale sau culturale care le îngreunează sau chiar refuză accesul la educație. Atunci când Organizația Națiunilor Unite a propus obiectivul realizării accesului universal la educația primară, a luat în calcul diferențele majore dintre posibilitatea copiilor răspândiți geografic în întreaga lume de a urma cursurile primare.

Vestea bună este că din 1999 până astăzi, numărul copiilor care au șansa de a participa la educație a crescut cu 28 milioane, iar eforturile în această direcție continuă să fie o prioritate pentru comunitatea internațională. Dificultățile care rămân în asigurarea accesului universal la educația primară țin în special de șansa la educație oferită copiilor din mediile rurale; a fetelor, care în unele culturi nu beneficiază de educație asemenea băieților; al copiilor care trăiesc în condiții de sărăcie accentuată; dar și al copiilor cu dizabilități.

Pentru fiecare copil, ne propunem prin ODM 2 nu doar să poată începe școala, ci să aibă șansa de a finaliza un ciclu complet de educație primară.

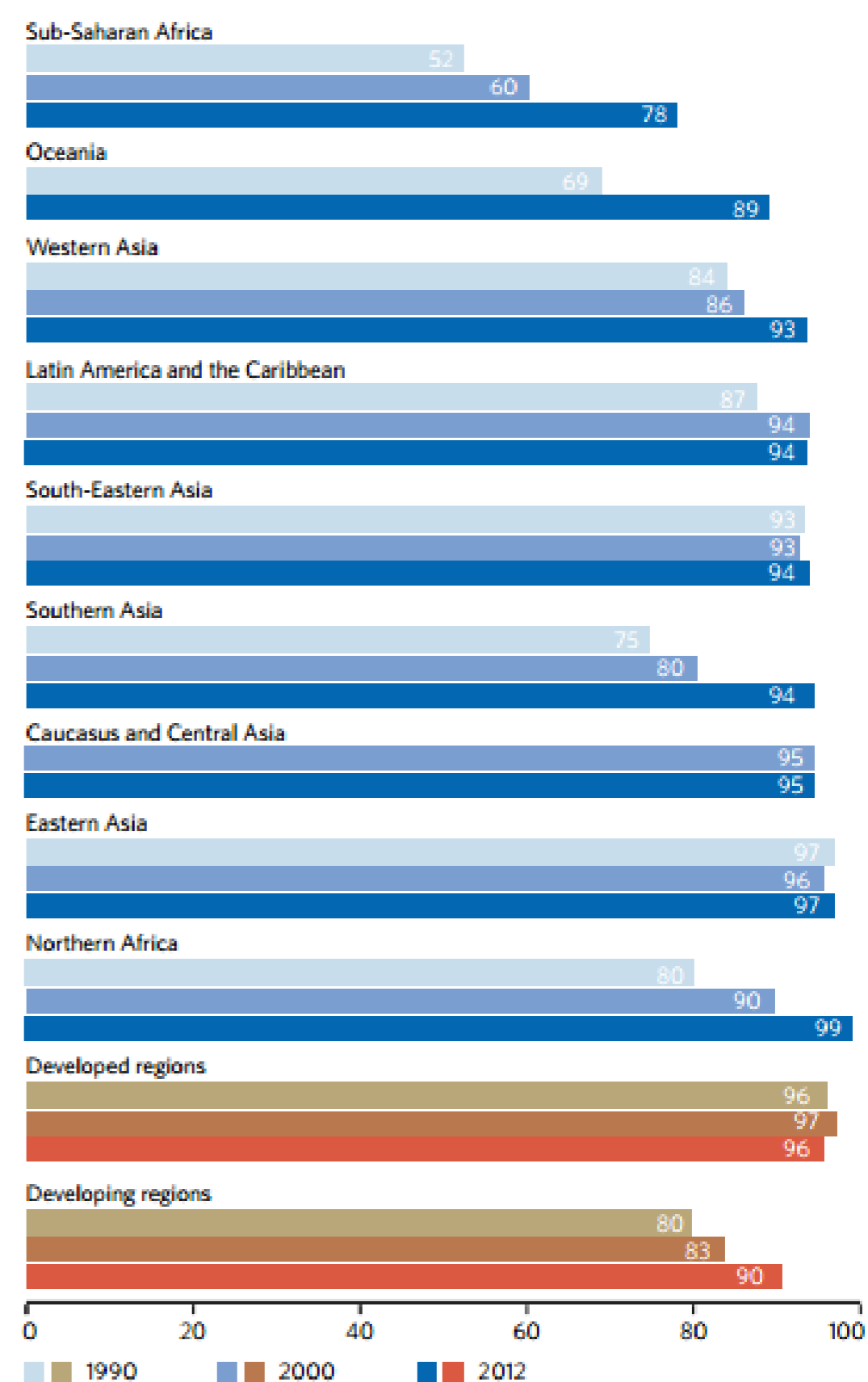
Ce se întâmplă în România?

În România, 95.5% dintre copii sunt înmatriculați în educația primară. Dar ce se întâmplă cu restul? Conform statisticilor, există trei mari direcții asupra cărora este nevoie ca România să își concentreze eforturile pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

Cele mai multe probleme apar în acest sens în mediile rurale, unde participarea la educația obligatorie este încă incompletă, cu atât mai mult când vine vorba de educația copiilor de etnie rromă. Cea de-a doua mare provocare pentru România rămâne problema abandonului școlar: dintre copiii care încep clasa I, doar 93.7% ajung în clasa a Va. Prin urmare, ca în cazul multor regiuni ale lumii, nu doar asigurarea șansei inițiale de a merge la școală a unor categorii defavorizate de copii se dovedește problematică, ci mai ales asigurarea condițiilor pentru continuarea studiilor până la absolvirea întregului ciclu primar de școlarizare.

Rata de înscriere ajustată

Adjusted net enrolment rate for primary education,* 1990, 2000 and 2012 (Percentage)

Descriere tabel: defintă ca numărul de elevi de vârstă școlară oficial înscriși în învățământul primar, fie în școala primară sau gimnazială, exprimată ca procent din totalul populației din această grupă de vârstă.

O a treia direcție o reprezintă asigurarea accesului la educație pentru copiii cu dizabilități. Peste 40% dintre aceștia nu au acces la educația obligatorie, iar construirea unei infrastructuri educaționale adecvate acestor probleme necesită eforturi susținute. Per ansamblu, cu mici modificări ale politicilor de implementare a acestui obiectiv, România ar putea atinge accesul universal la educația primară în 2015.

În afara țării, rolul țării noastre în a susține programe de cooperare pentru dezvoltare prin programul de Asistență Oficială pentru Dezvoltare, România “*susține activitățile pentru realizarea ODM 2 derulate prin intermediul unor fonduri și organizații internaționale: Fondul de Educație pentru Toți (BIRD), UNICEF, UNESCO*” (AOD, 2015).

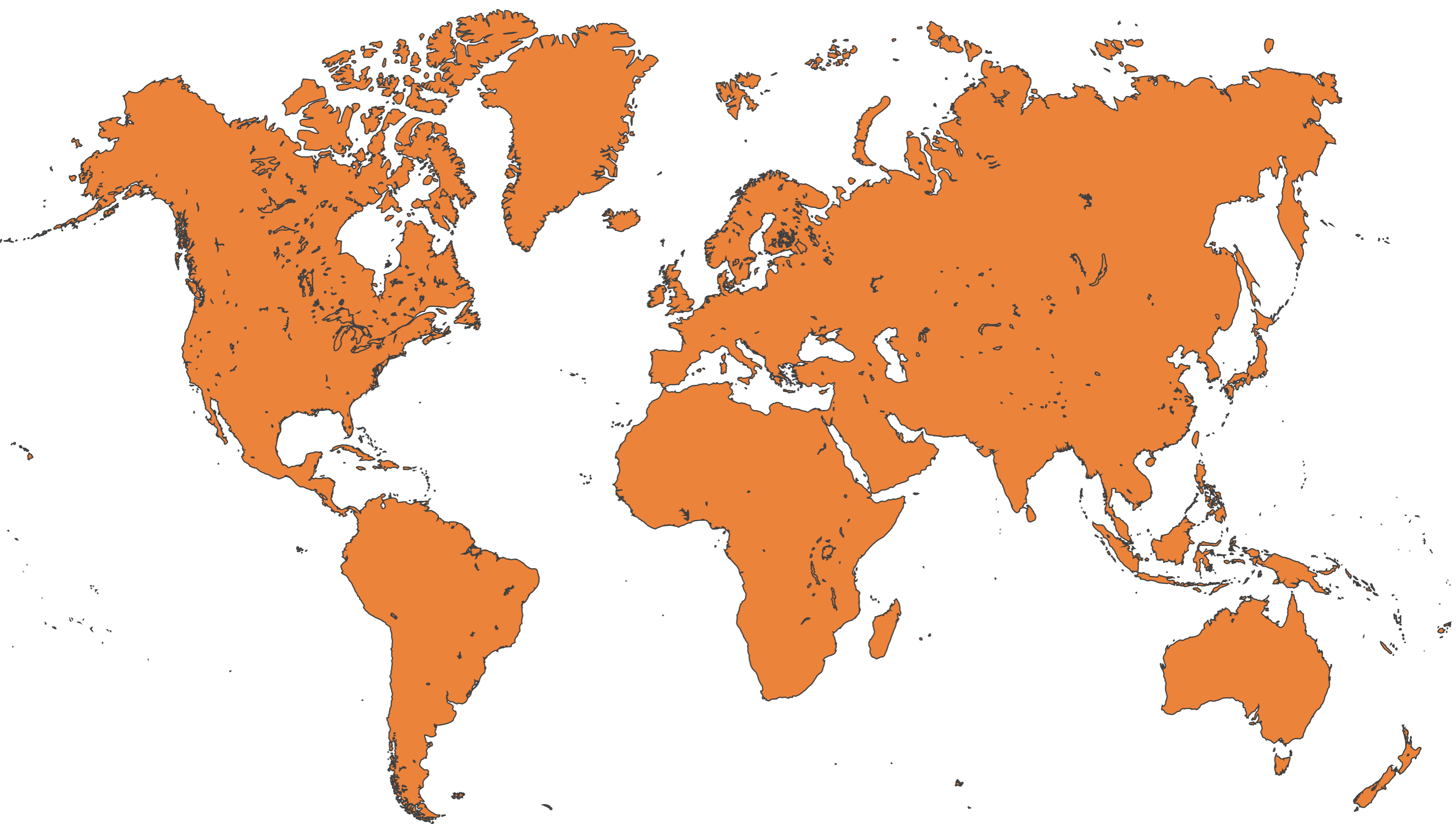
În ultimii ani, asistența oficială pentru dezvoltare acordată de România a crescut progresiv, iar educația rămâne cap de afiș. De exemplu, în 2013, au fost alocați peste 58 mil. RON pentru educație și cercetare, dintre care 82% au contribuit la susținerea programelor de intervenție bilaterală în Europa (cu precădere în R.Moldova, Serbia, Ucraina și Albania, iar restul a contribuit la programe de dezvoltare din Asia, Africa și America de Sud.

Unul dintre proiectele de succes a fost crearea unui centru educativ pentru resocializarea eficientă a minorilor aflați în detenție, proiect bilateral implementat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare din R. Moldova și Misiunea Norvegiană de Experti pentru Promovarea Supremației Legii în Moldova (NORLAM). Activitățile proiectului vizează pregătirea vocațională a delicvenților juvenili, prin crearea unui centru modern de orientare vocațională.

În 2015, țara noastră va sprijini progresul din țări partenere precum Egipt, alocând bugete pentru Asistență tehnică pentru dezvoltare și proiecte regionale de educație în Egipt, Regiunea extinsă a Mării Negre, Orientul Mijlociu și în Nordul Africii. În plus, expertiza românească în educație și tranziția spre democrație a Republicii Moldova și Ucrainei vor constitui resurse pentru dezvoltare în valoare de

ODM 3

PROMOVAREA EGALITĂȚII ÎNTRE SEXE
ȘI AFIRMAREA FEMEILOR

Egalitatea între sexe reprezintă în continuare un obiectiv al comunității internaționale, dat fiind că femeile reprezintă în continuare un grup vulnerabil în numeroase societăți – uneori, expuse discriminării și violenței fizice și emoționale. În unele țări, femeile nu au dreptul să dețină proprietăți, sunt forțate în căsătorie sau victime ale violenței domestice sau instituționale. Și în sectorul public, și în viața privată, milioane de femei din întreaga lume nu au șansa de a participa activ la decizii care le afectează viața. Recunoașterea egalității în drepturi pentru femei și bărbați rămâne o provocare, în special în regiuni ale Africii și Asiei, unde dreptul femeilor la educație, la muncă și la liberă exprimare nu este întotdeauna garantat. Cu toate acestea, există zone în care balanța se înclină în favoarea femeilor.

Prin obiectivul al treilea, se încearcă echilibrarea unor discrepanțe ce țin de următorii indicatori: 1. eliminarea inegalităților în accesul fetelor la educația primară, gimnazială și superioară, în raport cu băieții; 2. proporția femeilor angajate în alte sectoare decât cel agricol, unde milioane de femei își desfășoară activitatea zilnică, în scop de subzistență, însă fără a fi plătite; și 3. accesul femeilor la funcții publice, cu rol de reprezentare politică, măsurat ca proporție a femeilor în parlament.

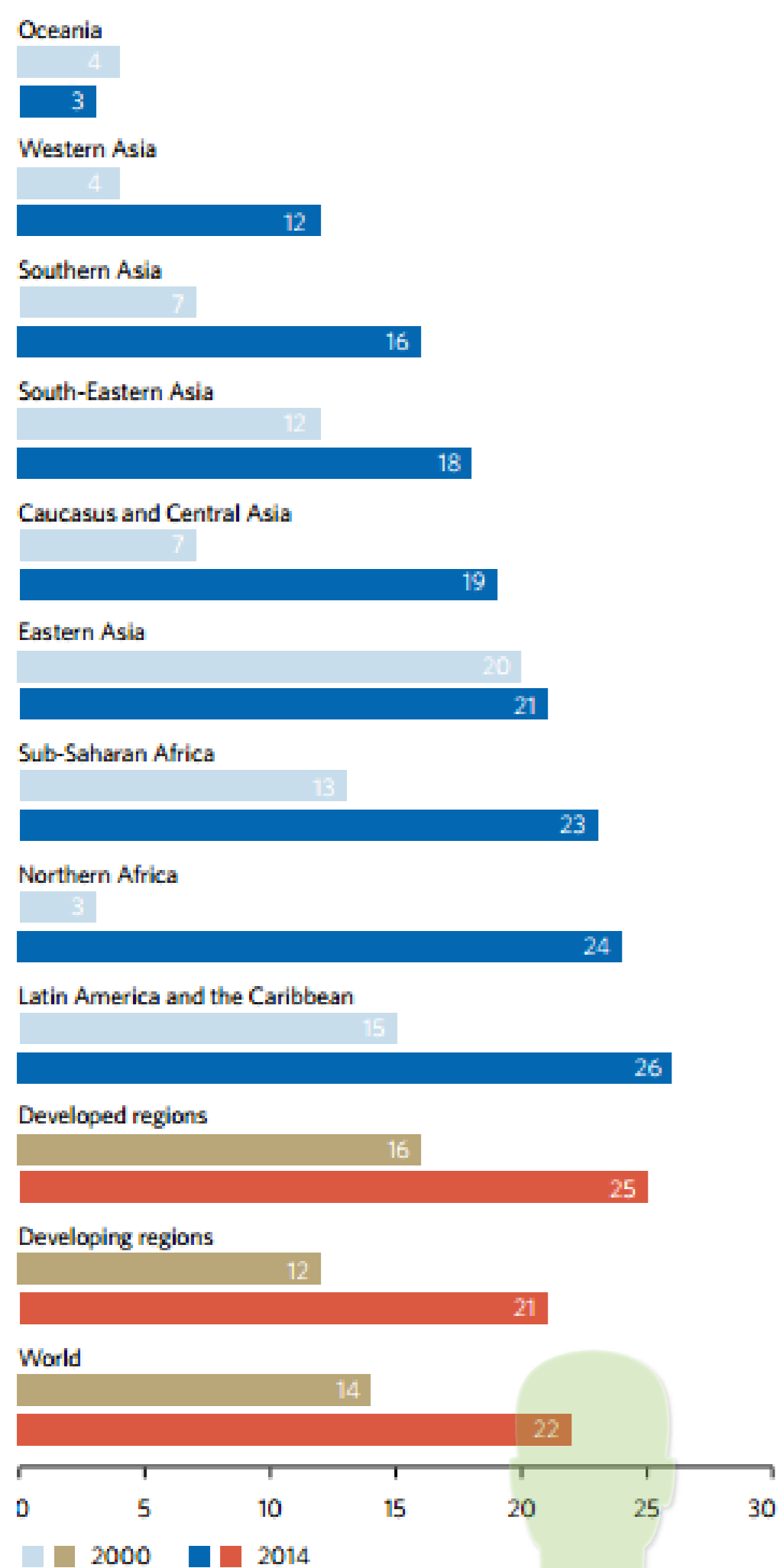
Pentru unii dintre noi poate părea surprinzător că doar 40% din locurile de muncă plătite, în sectoarele economice non-agricole, sunt ocupate de femei în 6 dintre regiunile în curs de dezvoltare ale lumii. Responsabilitățile lor familiale suplimentare (îngrijirea vârstnicilor, creșterea copiilor, sarcinile casnice) ar putea explica proporția redusă a femeilor angajate. Cu toate acestea, se dorește participarea femeilor la sectoarele productive ale economiei într-un loc de muncă plătit, care să le ofere stabilitate și siguranță.

Cel mai îndrăzneț indicator rămâne cel al proporției femeilor în funcțiile publice. - La nivel global, foarte puține dintre cele 130 de țări care au adoptat ODM asigură o proporție reprezentativă de femei în funcțiile publice, în special în raport cu reprezentarea în parlament a femeilor.

Ce se întâmplă în România?

Proporția locurilor deținute de femei în Parlament (2000,2014)

(Percentage)

În România, al treilea ODM are un traseu mai degrabă neobișnuit, care reflectă nevoile particulare ale societății noastre actuale.

Spre exemplu, gradul de școlarizare al femeilor în raport cu bărbații nu ridică mari probleme în România, dat fiind că din vremea regimului comunist s-a încercat educarea și calificarea profesională a femeilor proporțional cu cea a bărbaților, pentru a asigura progresul economic. Ca urmare, la ora actuală proporția femeilor care urmează cursuri universitare o depășește pe cea a bărbaților.

Totuși, în ciuda nivelului crescut al educației și competenței profesionale, femeile continuă să ocupe prea puține poziții publice și funcții de reprezentare. Conform unor date oficiale ale monitorului ODM, 11% dintre parlamentarii români sunt femei. Astfel, acest indicator a intrat în atenția autorităților din România ca obiectiv principal în atingerea celui de-al treilea ODM, însă fără a se înregistra mari progrese în acest sens.

Un alt indicator asumat de România a fost creșterea cotei de angajabilitate până la 60% în rândul femeilor și al tinerilor cu vârste între 15-24 de ani. Însă perioada crizei economice globale a dus la scăderea acestei proporții, afectând posibilitatea României de a atinge acest indicator.

Cel de-al treilea indicator stabilit își propune înjumătățirea nivelului violenței domestice, care în România continuă să afecteze o proporție semnificativă de femei. Contribuția României la realizarea acestui ODM s-a bazat pe finanțarea alocată programului de combatere a violenței domestice derulat de Fondul Națiunilor Unite pentru Populație (FNUAP), de care să beneficieze mai multe state partenere, în demersul comun de combatere a acestui fenomen.

În ansamblu, la ora actuală ODM 3 este unul dintre Obiectivele de Dezvoltare pentru care România nu a realizat indicatorii propuși pentru 2015.

ODM 4

REDUCEREA MORTALITĂȚII INFANTILE

Discuțiile despre mortalitate infantilă sunt tot timpul sensibile și provoacă reacții emoționale. E foarte greu să vorbești în numere despre copii care mor zilnic pentru că părinții lor nu le pot oferi condiții mai bune de viață sau pentru că spitalele nu sunt dotate cu medicamente și aparatură. Spre exemplu, în multe țări din Africa Sub-Sahariană copii cu vârsta de până la 5 ani mor din boli aparent banale (diaree) datorate lipsei de apă potabilă sau medicamente eficiente. Fiind conștienți de numărul mare de decese, liderii lumii și-au propus ca până în 2015 să reducă cu două treimi numărul copiilor care nu reușesc să supraviețuiască până la vârsta de 5 ani.

Chiar dacă populația lumii este în creștere, la nivel global, în anul 2013, au murit 6,3 milioane de copii cu vârsta sub 5 ani. Acest lucru înseamnă că aproximativ 17.000 de copii au murit zilnic.

Cu toate că s-au făcut progrese în acest sens în multe state ale lumii, o proporție ridicată a deceselor apar în câteva zone: Africa Sub-Sahariană și Sud-Estul Asiei. Patru din cinci decese sunt înregistrate în regiunile menționate anterior.

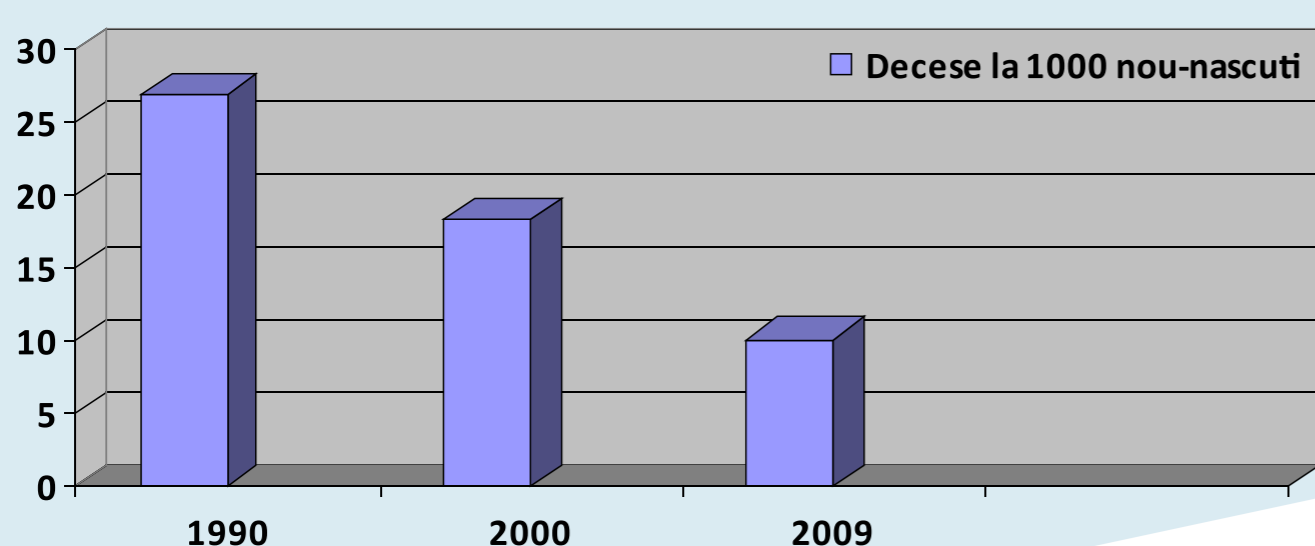
Când am discutat despre primul ODM, îți spuneam că numărul copiilor malnutriți reprezintă un indicator al sărăciei extreme. Ei bine, datele ne arată că există o probabilitate de două ori mai mare pentru copiii născuți în sărăcie să nu supraviețuiască vârstei de 5 ani față de cei care se nasc în familii instărite. Mai mult, copiii a căror mame sunt educate (cel puțin 4 clase) au șanse mai mari de supraviețuire față de cei a căror mame nu au avut niciodată șansa să meargă la școală.

Din păcate, acest obiectiv nu poate fi atins până la sfârșitul anului 2015, deoarece în multe țări ale lumii măsurile implementate nu au produs scăderi drastice a numărului de decese.

Probabil te întrebi ce se întâmplă în România și unde ne situăm raportat la alte state din lume. Atunci când România a adoptat Declarația Mileniului în anul 2000, obiectivul nostru ca țară era să aplicăm politici publice prin care să reducem cu 50% numărul de decese în rândul copiilor cu vârsta sub 5 ani. În perioada 2000-2009, mortalitatea copiilor cu vârsta cuprinsă între 1 și 4 ani a scăzut cu 37,5%, procentaj care arată că obiectivul propus poate fi atins până în 2015.

De asemenea, România a avut drept obiectiv și reducerea mortalității infantile (copii cu vârsta de până la 1 an) cu 40% față de nivelul înregistrat în anul 1990. În graficul de mai jos, putem observa cum rata mortalității infantile a scăzut din anul 1990 până în 2009. Dacă ne raportăm la nivelul înregistrat în anul 1990, mortalitatea infantilă a scăzut în România cu aproximativ 63%.

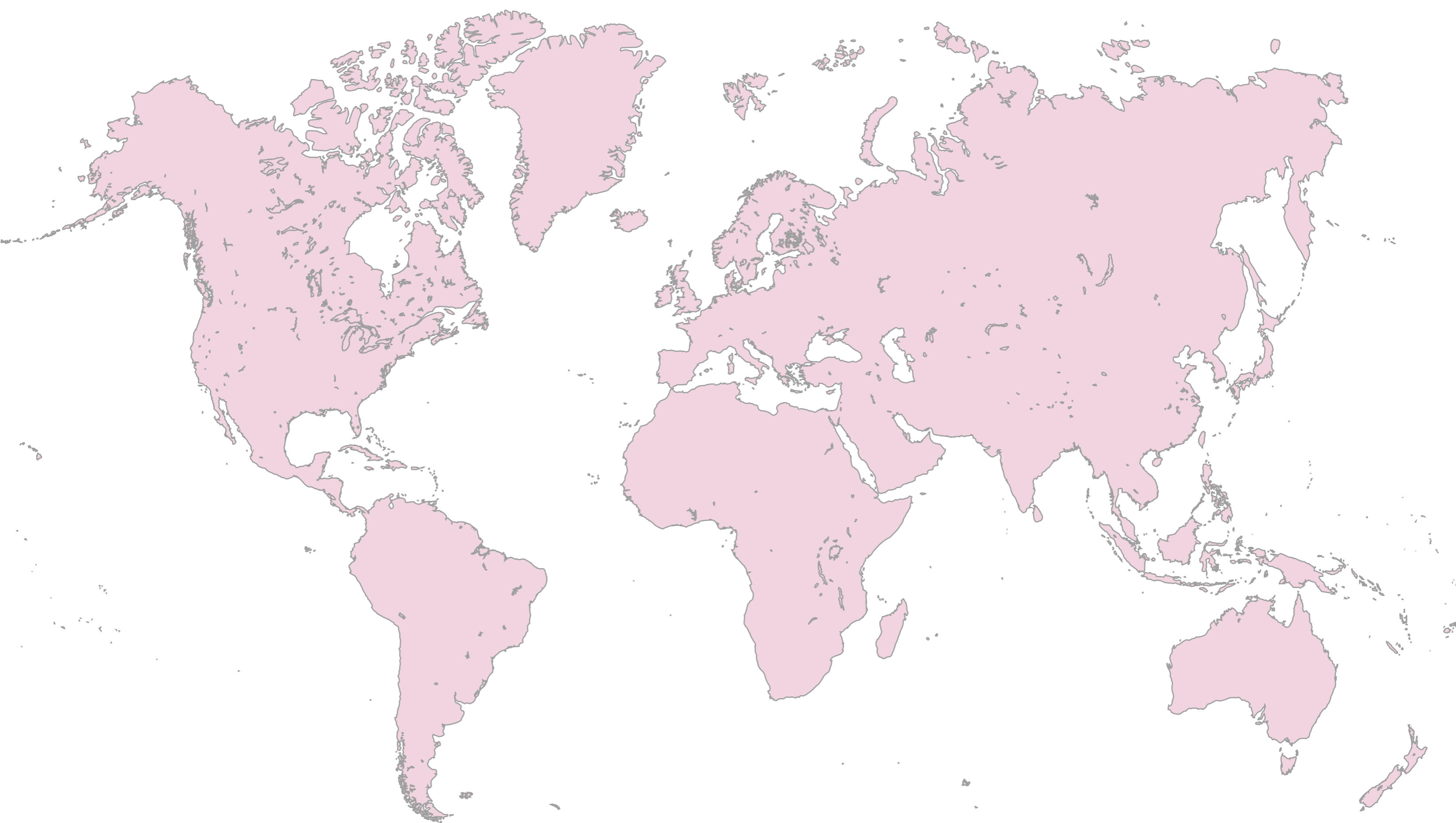
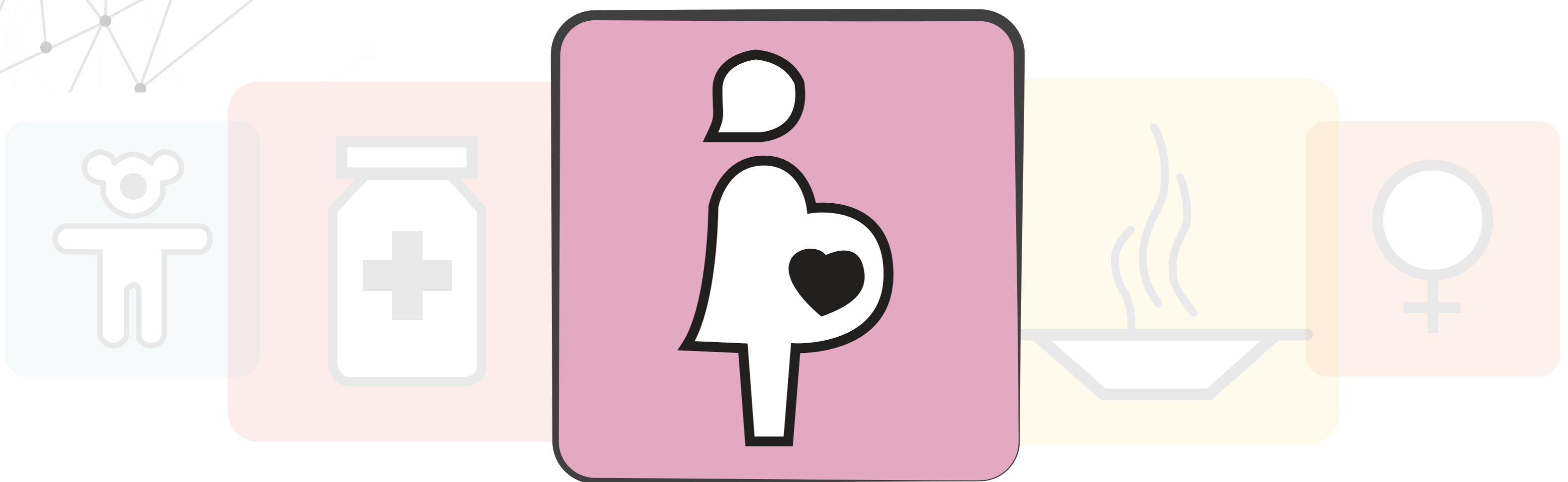
Chiar dacă cifrele de mai sus ne arată un progres real, totuși nu trebuie să uităm că România este țara din Uniunea Europeană care înregistrează cel mai mare număr de decese la 1000 de nou-nascuți.

Chiar dacă îți par banale și probabil faci glume pe seama “bolilor copilăriei”, se pare că oamenii de știință au descoperit că unele dintre ele pot fi fatale. Pojarul este considerat una dintre aceste boli, iar efectele asupra sănătății copilului pot fi foarte grave. De aceea, medicii au ajuns la concluzia că e mai bine să fie evitată această boală printr-un simplu vaccin. România și-a luat angajamentul de a elimina pojarul prin suplimentarea numărului de vaccinări în rândul copiilor. Epidemia a fost contralată începând cu anul 2008, iar la nivel național aproximativ 95% din copiii cu vârsta de până la 1 an sunt vaccinați an de an împotriva acestei boli.

Dacă ne uităm la proiectele internaționale ale României în acest domeniu, trebuie neapărat să amintim de proiectul ChildPact. Acest proiect este un model de bună practică între statul român și societatea civilă. Proiectul a fost inițiat de către organizația internațională World Vision, fiind mai apoi adoptat de către o coaliție internațională de ONG-uri (țările partenere sunt Armenia, Albania, Azerbaidjan, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Georgia, Kosovo, Moldova, România și Serbia). Proiectul ChildPact are drept scop elaborarea de programe și politici referitoare la promovarea drepturilor copilului pentru toate țările din vecinătatea României.

ODM 5

ÎMBUNĂTĂȚIREA SĂNĂTĂȚII MATERNE

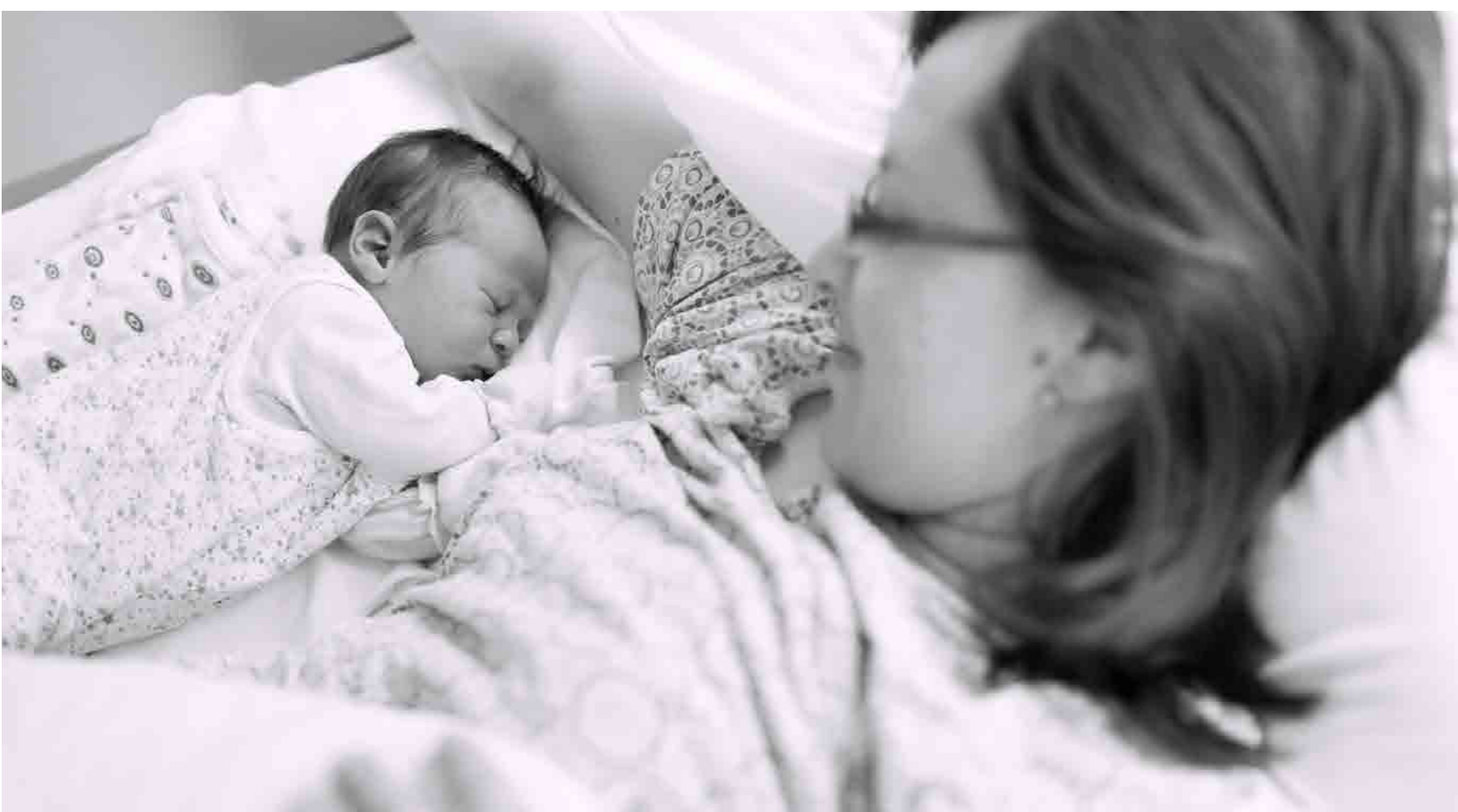

Dacă luăm în calcul contextul și momentul apariției sarcinii, ne dăm seama că experiența asociată nașterii unui copil începe chiar dinaintea sarcinii propriu-zise, continuând cu perioada prenatală, până în momentul nașterii. În unele cazuri, nașterea poate deveni un moment de răscruce atât pentru sănătatea mamei, cât și a copilului.

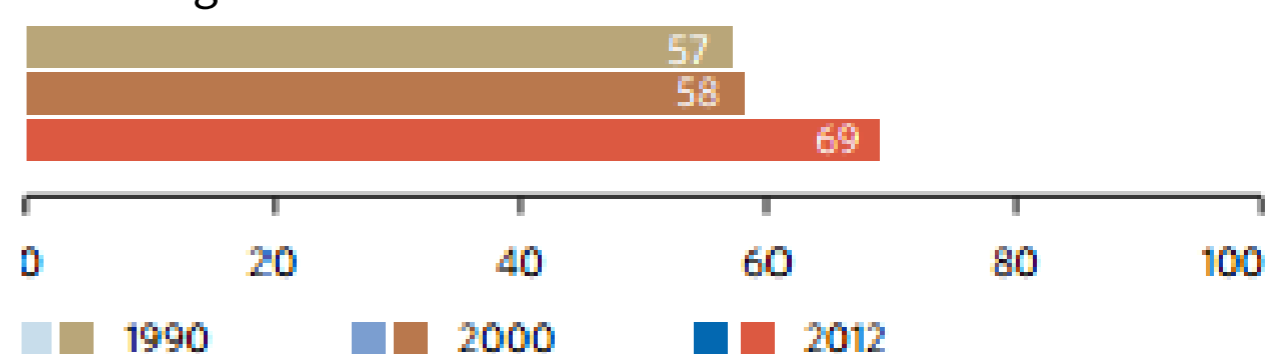
Urmărind aceste trei etape, au fost propuși șase indicatori, care asigură toate condițiile pentru a îmbunătăți sănătatea maternă la nivel global, prin oferirea accesului universal la sănătatea reproductivă. Astfel, vorbim de necesitatea fetelor și a femeilor de a cunoaște și folosi metode contraceptive moderne pentru a-și putea planifica sarcina și a controla apariția sarcinii în perioada adolescenței. Conform raportului de monitorizare a evoluției ODM din 2013, în lume există în jur de 140 de milioane de femei căsătorite sau care trăiesc cu un partener care, deși declară că doresc amânarea sau evitarea sarcinii, nu folosesc nici un fel de metode contraceptive. Educarea în acest sens a femeilor de vârstă reproductivă, inclusiv a adolescentelor, este absolut necesară.

În a doua etapă, este necesar ca femeile să poată beneficia de un număr minim de 4 vizite medicale de specialitate pe perioada sarcinii și de a fi îngrijite, pe durata nașterii, de personal calificat din domeniul sănătății. Iar în urma îndeplinirii tuturor acestor condiții, cel mai important este ca femeile care dau naștere să aibă siguranța că viața lor nu este pusă în pericol; în acest sens, s-a propus prin acest ODM, reducerea cu 75% a fenomenului mortalității materne din întreaga lume. (NB. Rata mortalității materne reprezintă numărul de mame decedate la 100.000 de nașteri vii).

În lume, și în ziua de astăzi, aproape 50 de milioane de copii sunt aduși pe lume de femei care nasc singure sau în prezența unor persoane necalificate, iar în multe dintre aceste cazuri, apariția de complicații la naștere poate duce la decesul mamei sau la afectarea sănătății sau vieții copilului. În lume, conform datelor UNDP din 2014, doar 69% dintre femei nasc în prezența personalului medical calificat, deși s-au înregistrat progrese începând cu anii 1990:

La nivel global

Astfel, din 1990, proporția deceselor mamelor dând naștere s-a redus cu mai bine de jumătate în unele zone (în Asia de Est și de Sud, respectiv în Nordul Africii), unde progresele au fost vizibile: mortalitatea maternă s-a redus 65-70%, adică aproape două treimi. Cu toate acestea, rămân destule provocări până la atingerea obiectivului de a oferi femeilor din întreaga lume accesul universal la sănătatea reproductivă și garantarea reducerii mortalității materne în regiunile afectate. Numai în 2013, aproape 300.000 de femei au murit dând naștere.

Ce se întâmplă în România?

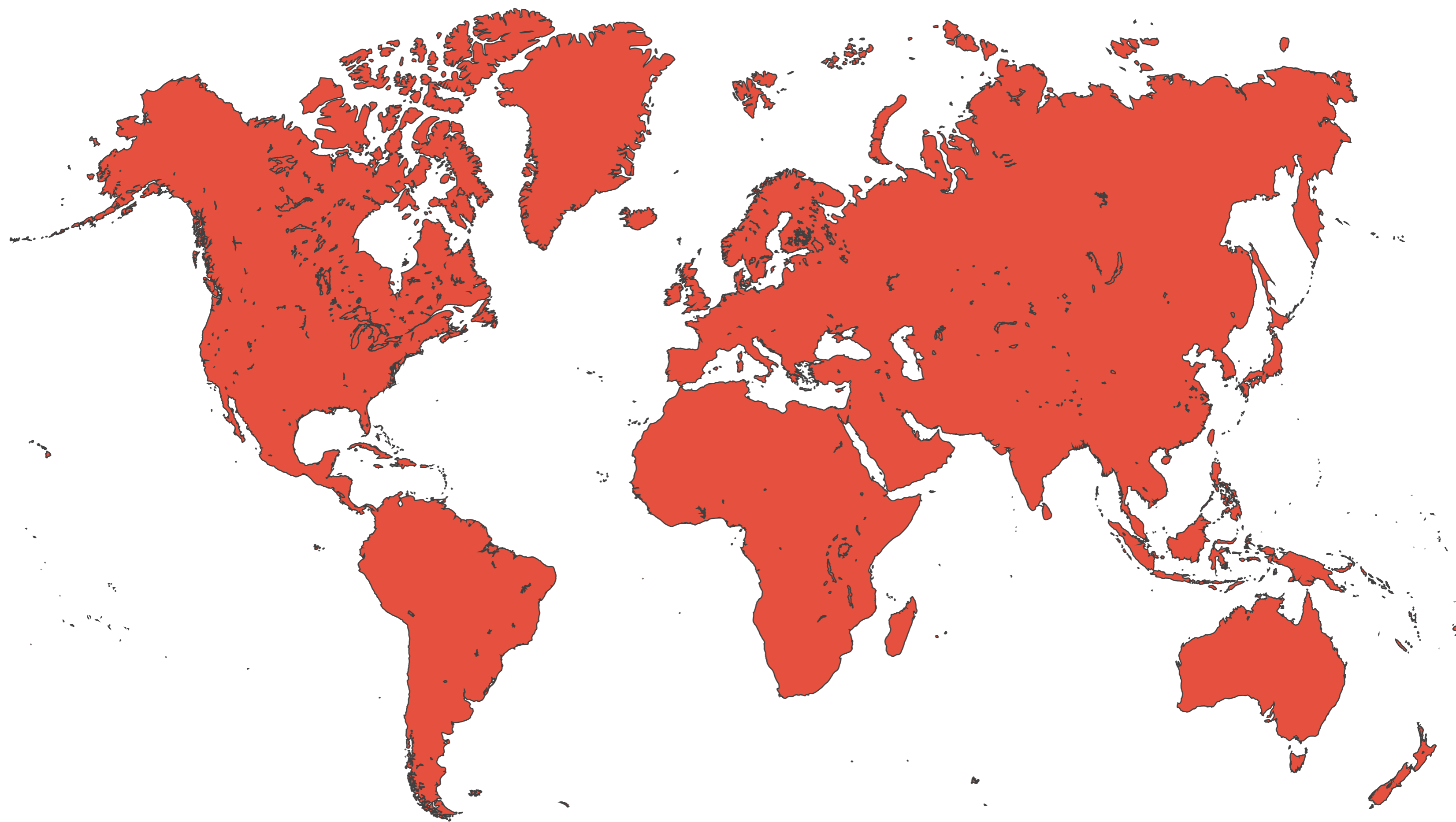
Vă aduceți aminte de poveștile părinților sau bunicilor noștri despre moașele satului, care ajutau femeile să nască, în absența personalului medical specializat? Sau poate ați auzit despre politicile nataliste ale lui Ceaușescu din istoria recentă a României, care au provocat numeroase pierderi de vieți în rândul mamelor care se supuneau avorturilor în condiții riscante. După revoluția din 1989, mortalitatea maternă a scăzut ca urmare a reducerii avorturilor necorespunzătoare. De-a lungul anilor '90 și 2000, România a continuat să se confrunte cu dificultăți în privința asigurării îngrijirii materne de calitate, în special în mediile rurale. Uneori, mai ales în cazul femeilor provenind din anumite medii geografice sau sociale defavorizate, nu existau întotdeauna condiții optime pentru asigurarea nașterilor în prezența personalului medical de specialitate.

Aceste contexte au dus la adoptarea de către România a următorilor doi indicatori în raport cu ODM al 5-lea: înjumătățirea ratei mortalității materne și proporția nașterilor asistate de personal medical calificat. În plus, România susține din bugetul de asistență oficială pentru dezvoltare activități pentru realizarea ODM 5, derulate prin intermediul organizațiilor internaționale de profil care activează în țările partenere. La ora actuală, conform progreselor înregistrate, se consideră că România a atins obiectivul îmbunătățirii sănătății materne în parametrii stabiliți. Din ultimele date oficiale de monitorizare a ODM reiese că rata de mortalitate maternă în România este de 24 la 100.000.

ODM 6

COMBARETEA HIV/SIDA, MALARIEI ȘI ALTE BOLI

Cu siguranță ai auzit de multe ori despre cât de gravă este boala SIDA și cum te poți infecta cu virusul HIV. Este important să ne gândim că problemele cauzate de această maladie sunt atât de grave, încât oameni tineri ca noi nu mai au capacitatea să meargă la școală sau să lucreze, fiind dependenți până în ultimul moment de tratament de specialitate. Observând toate aceste probleme, liderii de la nivel global și-au propus ca până în anul 2015 să reducă la jumătate răspândirea maladiilor HIV/SIDA, a malariei și a altor boli. Datele prezentate de Organizația Mondială a Sănătății ne arată că numărul celor infectați cu HIV raportat la 100 de adulți (cu vârsta între 15-49 ani) a scăzut cu 44% între 2001 și 2012. Cu toate că la nivel de procente numărul persoanelor care s-au infectat cu HIV a scăzut în această perioadă, 2.3 milioane de persoane de toate vârstele s-au îmbolnăvit de SIDA, iar 1.6 milioane de oameni au murit din această cauză. În rândul tinerilor a rămas în continuare o cunoaștere limitată asupra modului de transmitere a virusului HIV, precum și a folosirii prezervativelor.

Dacă ne uităm la datele referitoare la copii, 210.000 copii au murit de SIDA în 2012 în comparație cu 320.000 decese înregistrate în 2005.

Când au creat programele pentru reducerea infectării cu virusul HIV, liderii au avut în vedere și implementarea politicilor pentru acces universal la tratament și medicamente pentru toți cei bolnavi. Chiar dacă accesul universal la medicamente nu a fost posibil, tratamentul pentru persoanele infectate cu HIV a ajuns la 9.5 milioane de oameni din zonele cele mai sărace din lume.

Din păcate, SIDA nu este singura maladie care are efecte devastatoare asupra oamenilor. Alte boli precum malaria sau tuberculoza, dacă nu sunt tratate în timp util pot fi fatale. În ceea ce privește programele create pentru reducerea incidenței acestor boli (malaria, TBC) acestea au avut ca efect scăderea cu 42% a deceselor cauzate de malarie, iar alte 22 milioane de vieți au fost salvate datorită tratamentelor împotriva tuberculozei.

România și-a propus ca până în 2015 să oprească răspândirea virusului HIV, iar datele arată că numărul de persoane (atat adulți cât și tineri) infectate cu acest virus este redus în comparație cu alte boli (TBC).

Cu toate că Ministerul Sănătății a creat programe prin care toate persoanele infectate cu HIV să aibă acces la medicamente și tratament, în anul 2012 s-a înregistrat o ușoară creștere a numărului de persoane afectate de acest virus. O primă cauză ar fi creșterea numărului de persoane care utilizează droguri injectabile, urmat de educația sexuală deficitară din școli.

În România trăiesc aproximativ 12.200 de persoane cu HIV/SIDA.

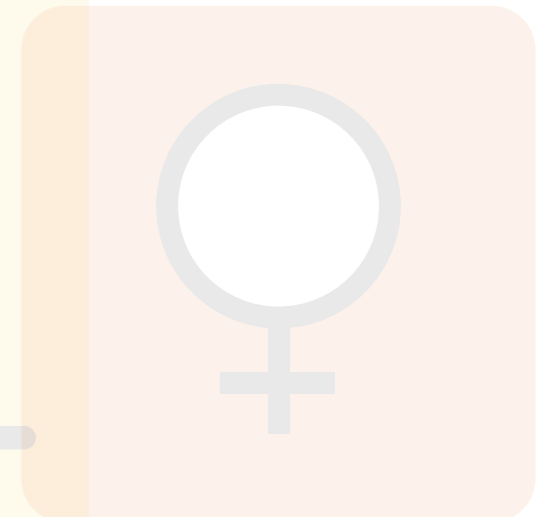
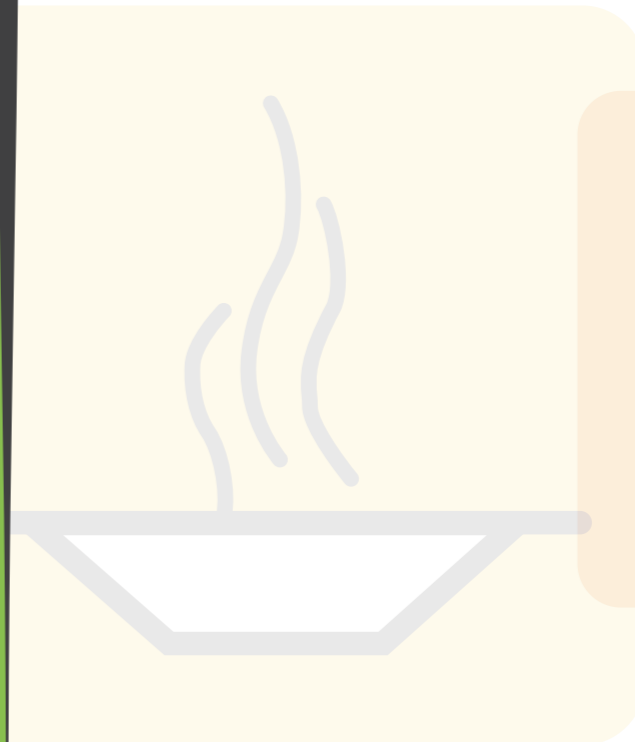
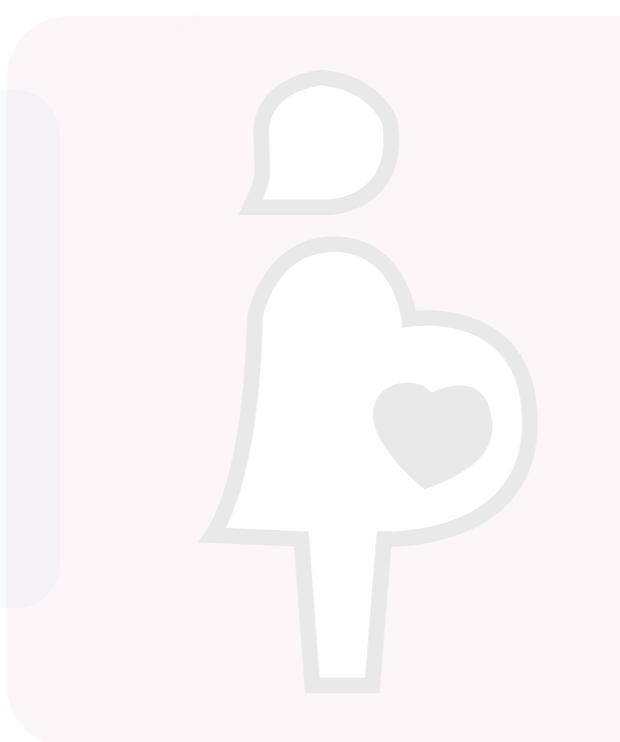
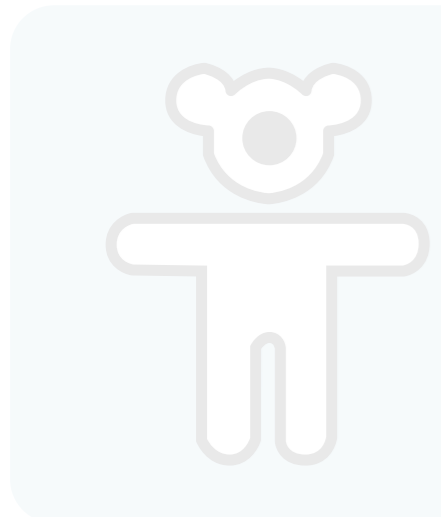
De asemenea, România a avut ca obiectiv și oprirea răspândirii tuberculozei și scăderea numărului de persoane care suferă de această boală. De tuberculoză ați auzit cu siguranță la școală când ați fost testați de această boală.

Tuberculoza este una din cele mai mari amenințări la adresa sănătății cetățenilor, România fiind țara cu cel mai mare număr de persoane infectate cu TBC din UE. Datele ne arată că peste 34.000 de persoane suferă anual de tuberculoză, iar 1500 dintre ei dezvoltă o formă foarte gravă a acestei boli, rezistentă la formele de tratament existente. Cele mai afectate județe din România de această boală sunt: Dolj, Olt și Iași.

Comparativ cu anul 1990, România a făcut progrese mari, atât în procesul de prevenție și diagnosticare timpurie a bolii, precum și în procesul de tratare a persoanelor bolnave. Cu toate acestea, România nu poate atinge până în 2015 acest obiectiv.

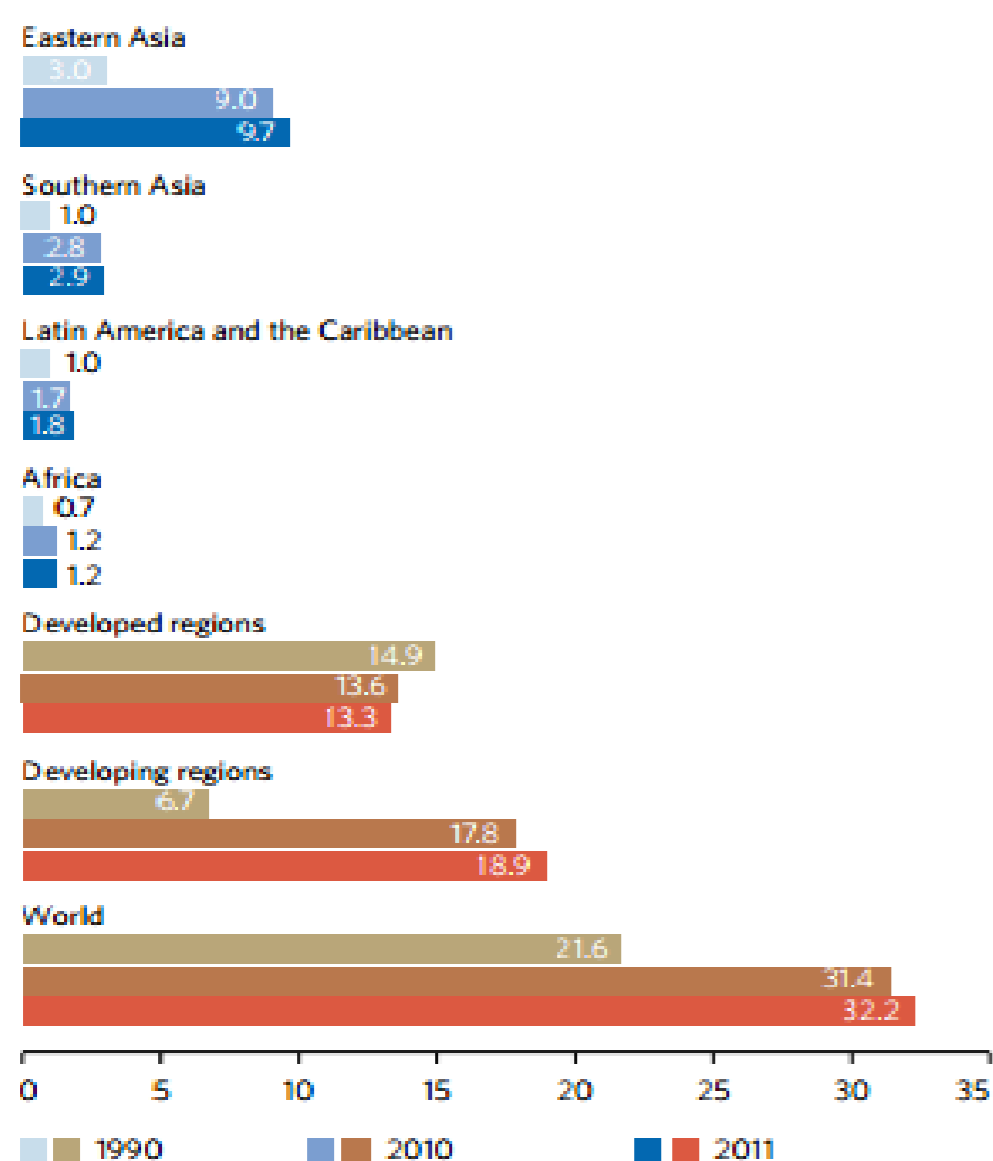
ODM 7

ASIGURAREA SUSTENABILITĂȚII MEDIULUI

La nivel global, nevoia de a asigura politici de mediu cu impact pozitiv pe termen lung pentru planeta noastră și locuitorii ei a devenit imperioasă. De exemplu, un calcul al emisiilor de carbon generate de noi, consumatorii de resurse și energie din țările dezvoltate, ne spune că dacă fiecare locuitor al lumii ar egala consumul nostru de energie, am avea nevoie de 9 planete Pământ pentru a absorbi cantitatea de carbon rezultat!

Emisiile de dioxid de carbon, 1990, 2010 și 2011

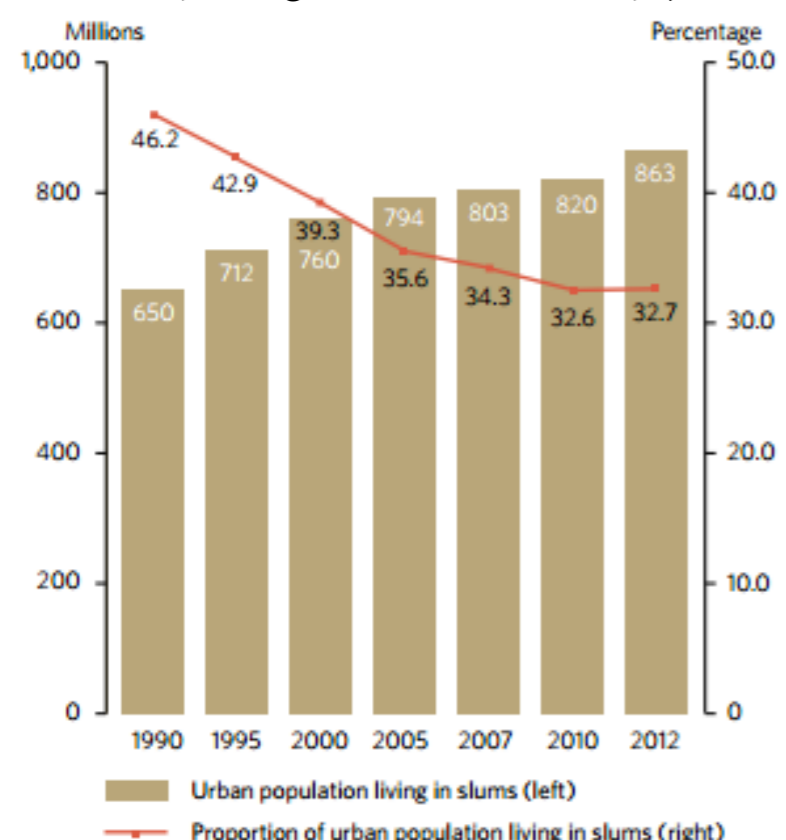
Datele din 2011 sunt estimări preliminare și nu acoperă toate regiunile

La ora actuală, totalul emisiilor de carbon la nivel mondial este de circa 39 de miliarde de tone. Emisiile de carbon sunt rezultatul proceselor industriale, al construcțiilor, al procedeelelor agricole, al transportului aerian și terestru, al exploatării, procesării și distribuirii de minereuri, al centralelor energetice, al activităților comerciale, al procesării reziduurilor și al arderilor maselor biologice, dar și al nevoilor zilnice de consum ale populației, precum electricitatea și încălzirea.

Din fericire, nu am ajuns încă cu toții atât de bine înrădăcinați în practicile de consum, iar discuțiile despre sustenabilitate din ultimii ani încearcă să aducă soluții convenabile la diminuarea resurselor exploatare în mod abuziv. Însă mai avem de luat în calcul un alt factor extrem de relevant atunci când vorbim despre sustenabilitate și despre consumul resurselor globale: existența a sute de milioane de oameni nu au acces la resurse de bază pe care să le consume. Statisticile ne spun că în lumea întreagă există între 860 de milioane și un miliard de oameni care trăiesc în suburbii supra-aglomerate (așa-numitele slums), în condiții de viață dificile și neigienice.

Populația urbană din țările în curs de dezvoltare, care trăiește în ghetouri (milioane și procente)

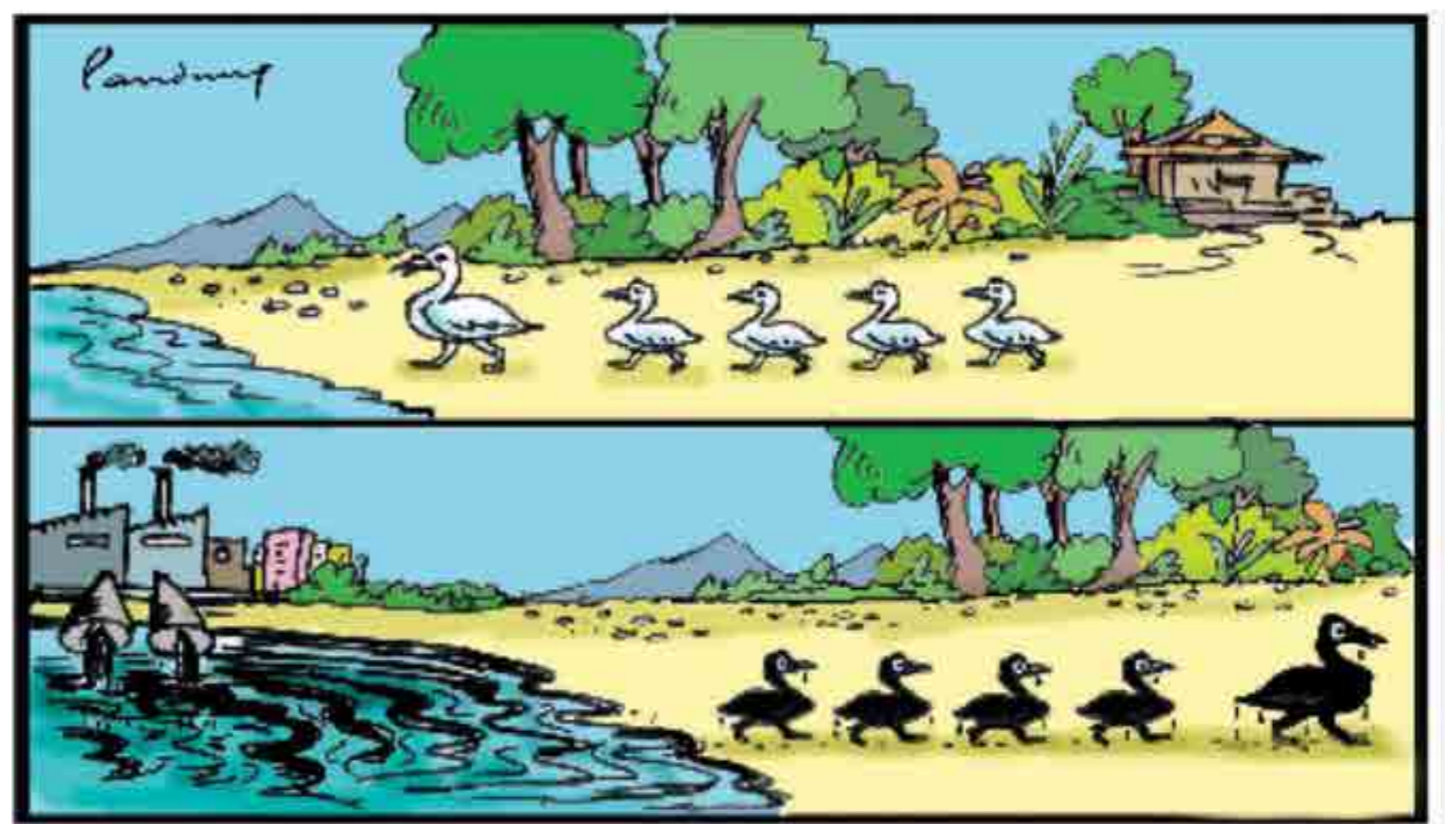
Prin ODM 7, se prefigurează reducerea cu cel puțin 100 de milioane de oameni din populația urbană care locuiesc în astfel de condiții.

În plus, s-a stabilit înjumătățirea, până în 2015, numărul oamenilor care nu au acces sustenabil la o sursă sigură de apă potabilă și la igiena de bază; în lume există 2.5 miliarde de astfel de oameni. Cu toate acestea, s-au înregistrat deja progrese notabile: din 1990, circa 2 miliarde de oameni au dobândit acces la surse de apă potabilă. Pentru toate acestea, avem nevoie de măsuri concrete pentru a implementa toate aceste schimbări. Așadar, acest ODM se referă la: extinderea ariilor împădurite; la emisiile de dioxid de carbon pe cap de locuitor; la monitorizarea consumului de substanțe ce dăunează stratului de ozon; la menținerea pescuitului în limite biologice acceptabile; la protejarea ariilor marine și terestre, dar și a speciilor pe cale de dispariție; și nu în ultimul rând, la folosirea responsabilă a resurselor totale de apă ale planetei.

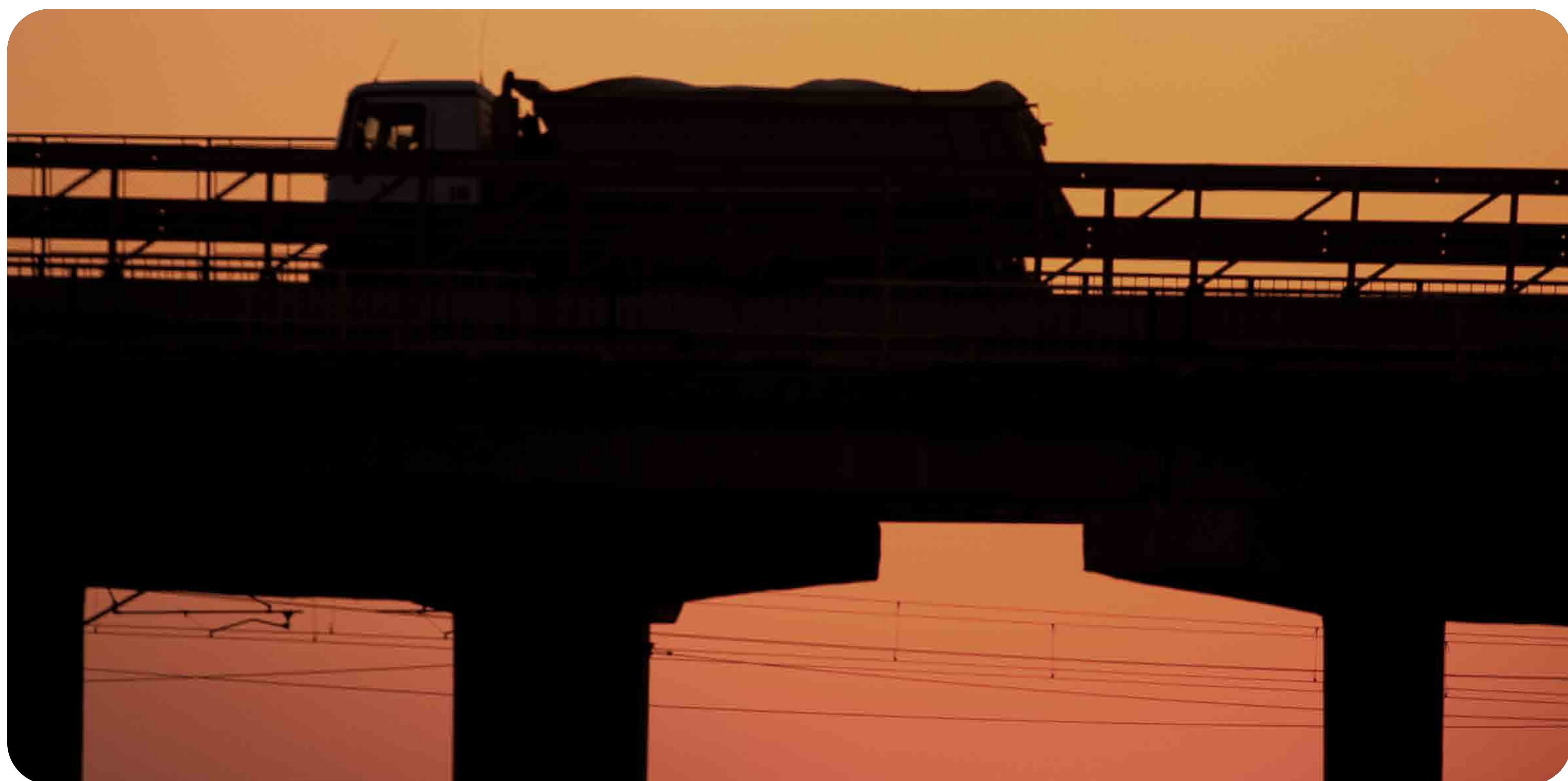
Ce se întâmplă în România?

Prin contribuția la Fondul Special al Națiunilor Unite pentru Schimbări Climatice, ne-am angajat în ultimii ani, alături de alte țări ale lumii, la cercetarea și implementarea de modalități sustenabile de dezvoltare.

Din punct de vedere al măsurilor de mediu la nivel local, România și-a asumat creșterea gradului de împădurire de la 27% la 35% până în 2040, și extinderea ariilor protejate cu până la 10% în 2015, adică până la de 4 ori mai mult decât în 1990. În timp ce împădurirea asigură curățarea aerului prin captarea gazelor poluante din aer și stabilizarea terenurilor, desemnarea ariilor protejate are rolul de a evita exploatarea necontrolată a resurselor bogate existente în anumite ecosisteme, asigurând astfel menținerea biodiversității.

În plus, se vizează reducerea emisiilor de gaze datorate efectului de seră, ce se măsoară prin cantitatea de CO₂ emis, pe cap de locuitor; în cazul nostru, în medie, 4 tone de emisii de carbon/individ.

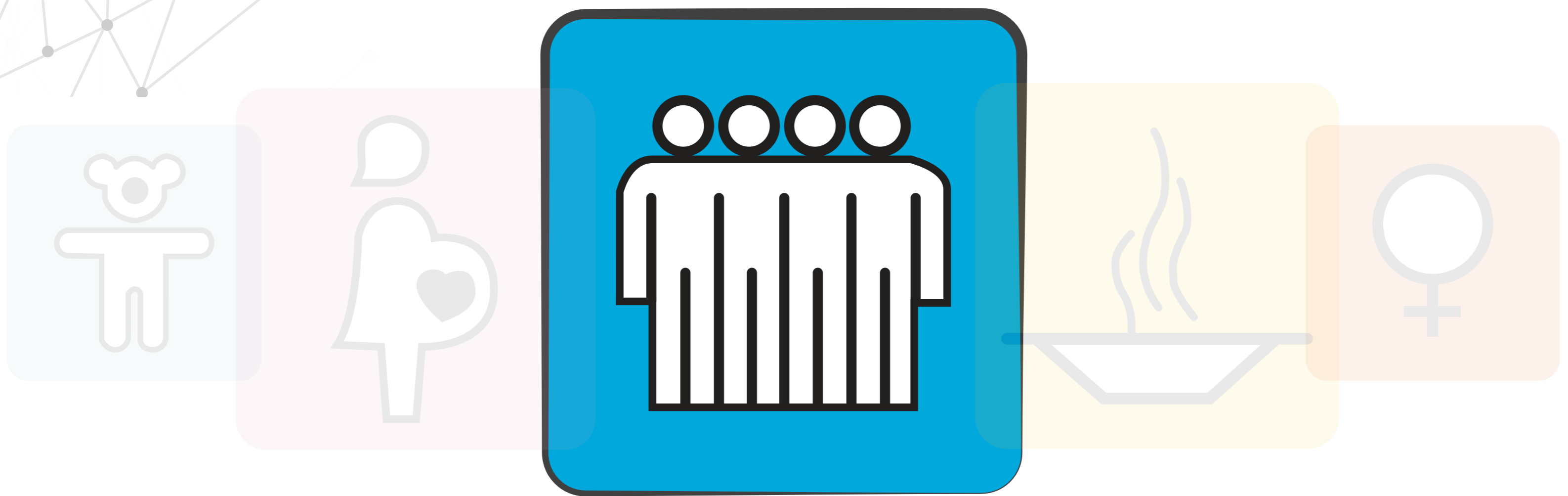

În problema populației cu acces limitat la resursele necesare vieții, trebuie să știm că la ora actuală, 12% dintre locuitorii țării noastre nu au acces la surse de apă potabilă îmbunătățite. Aceasta nu înseamnă nici pe departe că ne aflăm într-o situație comparabilă cu zonele deșertice ale lumii, spre exemplu, unde apa constituie o resursă rară, greu de accesat, ci vorbim de apă curentă, cu o compoziție chimică stabilă și sigură. Până în 2015, România și-a propus asigurarea accesului constant al populației sale defavorizate la surse igienice de apă potabilă.

Conform surselor oficiale de monitorizare a ODM-urilor, cu mici modificări ale politicilor de implementare a acestui obiectiv, România ar putea atinge indicatorii propuși pentru atingerea obiectivului de a asigura sustenabilitatea mediului în 2015.

ODM 8

CREAREA DE PARTENERIATE GLOBALE
PENTRU DEZVOLTARE

Chiar dacă am ajuns la ultimul obiectiv de dezvoltare a mileniului, nu trebuie să-l considerăm mai puțin lipsit de importanță față de celelalte. Sintagma de “parteneriate globale pentru dezvoltare” poate părea abstractă, dar se referă la toate acordurile, negocierile și înțelegerile realizate de către state pentru a-i ajuta pe cei aflați în nevoie. Astfel, principalele acorduri dintre state se referă la asigurarea unui mediu favorabil dezvoltării economice și la realizarea unui schimb cât mai echitabil între mărfuri. Dacă vorbim despre bani, trebuie să amintim faptul că asistența globală de dezvoltare a atins un nivel record în 2013, de 134.8 miliarde de dolari.

Mai mult, în realizarea programelor de dezvoltare, țările donatoare trebuie să țină cont de nevoile particulare ale țărilor în curs de dezvoltare. Spre exemplu, 34 din 48 cele mai puțin dezvoltate state din lume se află în Africa, iar programele de dezvoltare pentru aceste țări trebuie create special pentru nevoile lor.

Cu toate acestea, nivelul ajutorului către țările din Africa a scăzut cu 5.6% în 2013 și a fost direcționat către state cu indicatori economici mai buni.

De asemenea, țările în curs de dezvoltare se confruntă cu probleme privind datoria publică către alte state, exportul mărfurilor autohtone, existența și susținerea oamenilor de afaceri locali, precum și promovarea noutăților tehnologice. Referitor la toate aceste probleme menționate mai sus, liderii de la nivel global și-au luat angajamentul de a aplica politici care să țină cont de specificul fiecărei zone/țări, însă nu toate programele au avut succes. În acest context, trebuie menționat și un aspect pozitiv: 2/3 din utilizatorii de internet de la nivel global se află în țările în curs de dezvoltare, iar la nivel de Africa 20% din populație are acces la internet, în comparație cu 10% în anul 2010.

Ce se întâmplă în România?

România și-a luat angajamentul să contribuie și să participe în mod activ la atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. În acest sens, țara noastră a creat politici speciale pentru a atinge toate obiectivele descrise în paginile anterioare. Noutatea este dată de faptul că din anul 2007 România a devenit stat donator. Acest fapt înseamnă că România contribuie anual la fondul de dezvoltare al Uniunii Europene prin bani și asistență.

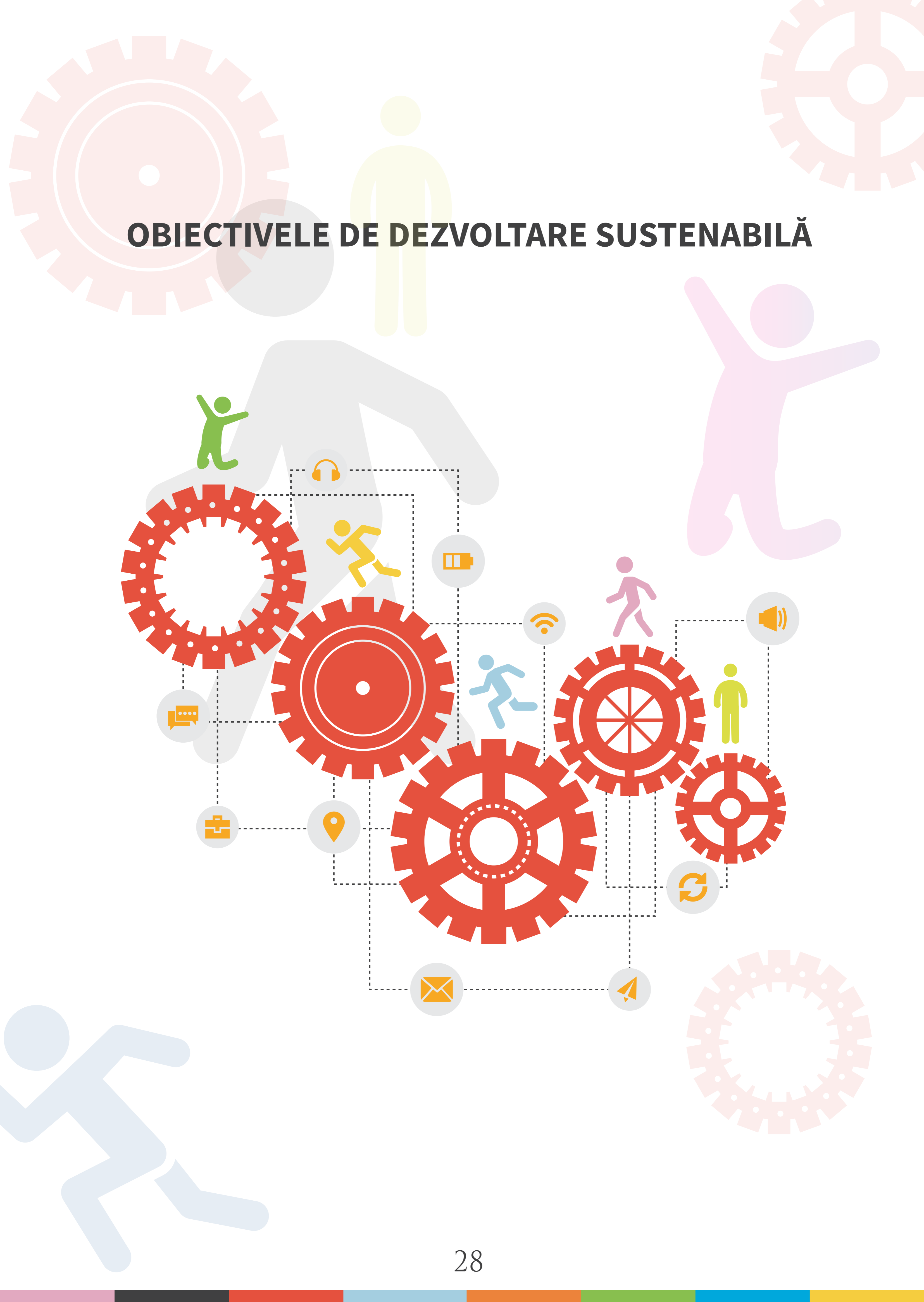
Instituția responsabilă pentru aceste programe este Ministerul Afacerilor Externe, care își coordonează activitatea cu alte state donatoare europene, cu alte organizații internaționale implicate în aceste programe, precum și cu state care primesc această asistență pentru dezvoltare. Partenerii României în programele de dezvoltare sunt: Republica Moldova, Serbia și Georgia.

În ceea ce privește accesul la noile tehnologii, în special cele din domeniul informației și a telecomunicațiilor, în România numărul de abonați la telefonii mobile a crescut în mod considerabil an de an (o creștere de 172% din 2005 până în 2007).

De asemenea, accesul la internet a crescut cu 75% din 2007 până în 2009, de la 1.51 milioane la 2.65 milioane de conexiuni. În tot acest context al dezvoltării mijloacelor de comunicație, doar zonele rurale din România au rămas mai slab dezvoltate, cele mai mari creșteri fiind înregistrate în mediul urban.

În domeniul dezvoltării și cooperării internaționale, România a avut cele mai multe proiecte cu alte țări partenere. Spre exemplu, în Iraq și Afghanistan, România a avut proiecte de instruire și pregătire a personalului militar, precum și a forțelor de ordine. În Republica Moldova și Serbia, România a finanțat programe pentru dezvoltarea instituțiilor statului și a oferit consultanță în proiecte privind lupta împotriva corupției.

OBIECTIVELE DE DEZVOLTARE SUSTENABILĂ

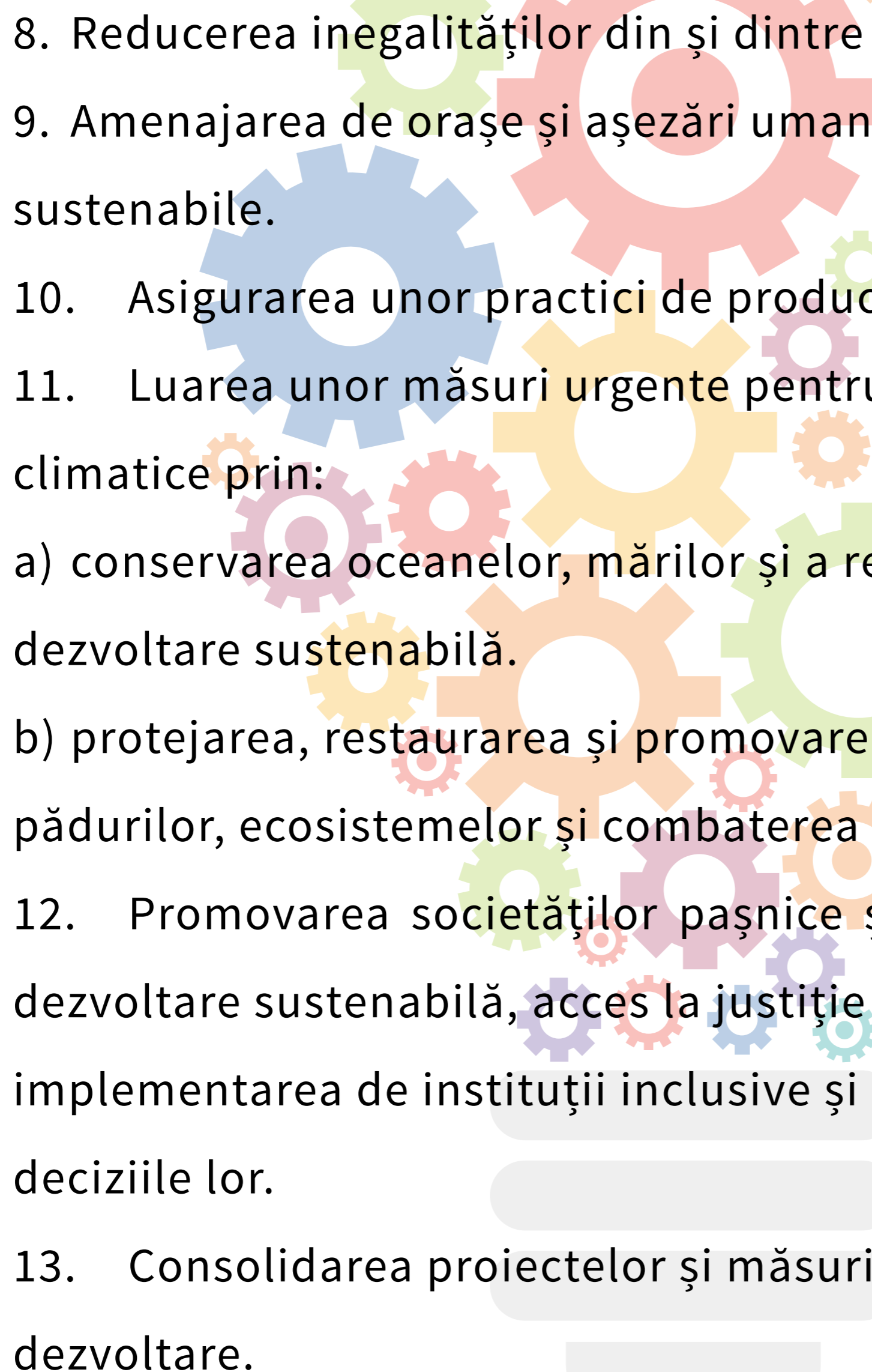
Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) au fost stabilite pentru o perioadă de 15 ani, din anul 2000 până în 2015. Mult a fost puțin mai este până când această perioadă se termină. Astfel, cei mai importanți lideri ai lumii au început să discute încă din 2012 despre următorul plan de acțiune globală prin care să lupte împotriva sărăciei și a elementelor conexe acestui fenomen. În acest fel au apărut 17 ODS-uri, sub forma unor obiective ceva mai extinse și mai elaborate.

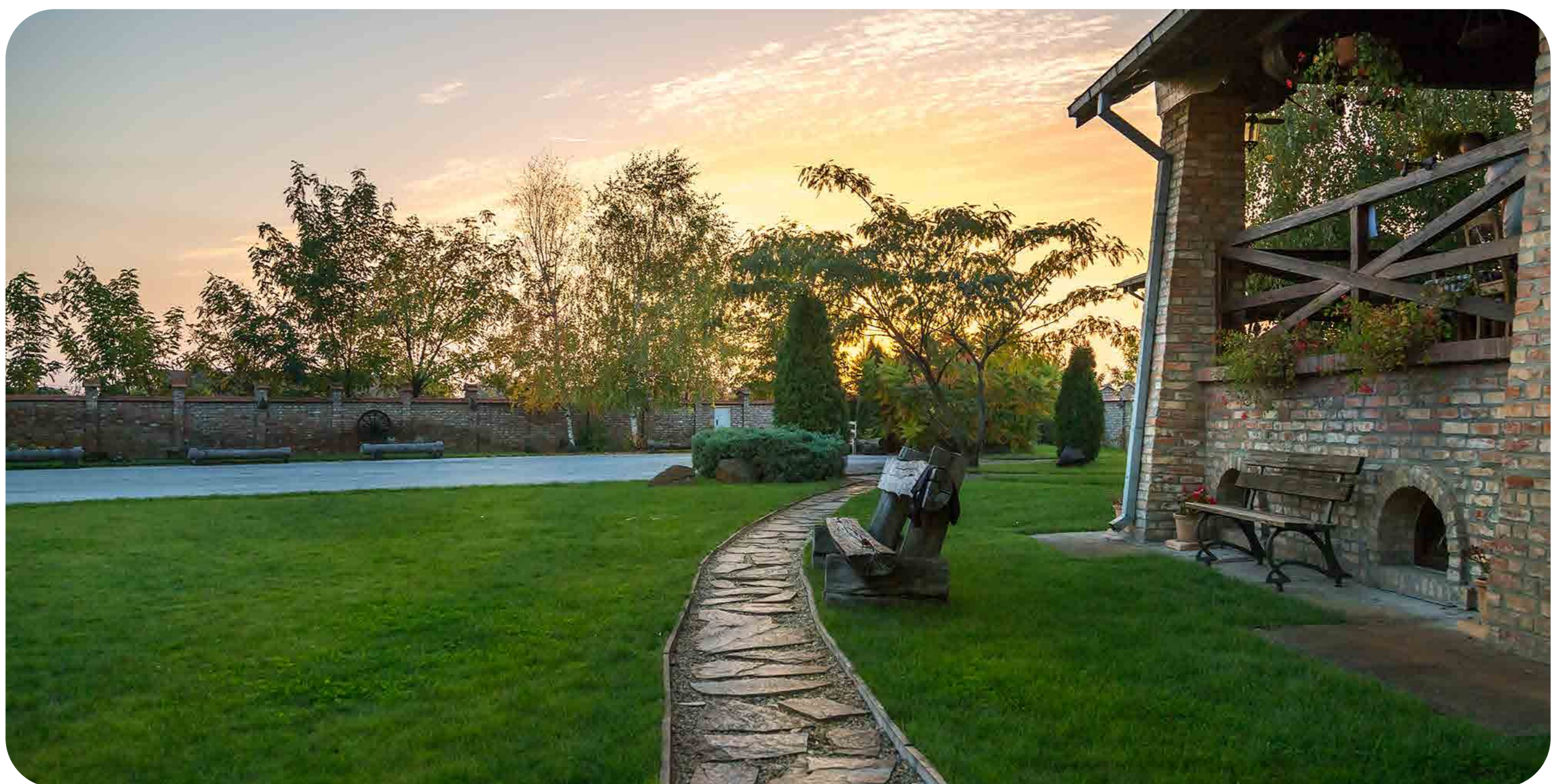
Planul de acțiune post-2015 cuprinde trei dimensiuni: economic, social și protecția mediului. Practic, liderii lumii au avut în vedere elementele ODM-urilor, însă le-au completat prin adăugarea unor obiective conexe celor existente.

Astfel, din septembrie 2015, toate proiectele de dezvoltare vor trebui să țină cont de următoarele obiective:

1. Eradicarea sărăciei sub toate formele ei prin:
 - a) eradicarea foametei și asigurarea securității alimentare.
 - b) Promovarea unui stil de viață sănătos pentru toate persoanele.
2. Asigurarea unui sistem de educație inclusiv și promovarea unui sistem de învățare pe întreaga durată a vieții.
3. Asigurarea egalității de gen și promovarea grupurilor vulnerabile (femei, fete, etc.)
4. Asigurarea accesului la apă potabilă prin gestionarea corectă a acestei resurse.
5. Asigurarea accesului la resurse energetice moderne, regenerabile și accesibile pentru toți oamenii.
6. Promovarea unor economii sustenabile și inclusive prin asigurarea unor condiții de muncă decente pentru toată lumea.
7. Construirea de infrastructură în concordanță cu nevoile fiecărui stat și dezvoltarea de industrii sustenabile.

-
8. Reducerea inegalităților din și dintre state.
 9. Amenajarea de orașe și așezări umane inclusive, sigure și sustenabile.
 10. Asigurarea unor practici de producție și consum sustenabile.
 11. Luarea unor măsuri urgente pentru a combate schimbările climatice prin:
 - a) conservarea oceanelor, mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare sustenabilă.
 - b) protejarea, restaurarea și promovarea utilizării sustenabile a solului, pădurilor, ecosistemelor și combaterea deșertificării.
 12. Promovarea societăților pașnice și inclusive, pentru a asigura o dezvoltare sustenabilă, acces la justiție pentru toți cetățenii și implementarea de instituții inclusive și care să răspundă pentru deciziile lor.
 13. Consolidarea proiectelor și măsurilor de cooperare pentru dezvoltare.

Chiar dacă în randurile de mai sus am enumerat concepte mari, abstracte, trebuie să vă gândiți la faptul că Obiectivele de Dezvoltare Sustenabilă sunt o continuare a ODM-urilor, se bazează practic pe aceleași principii și au același scop: eradicarea sărăciei sub toate formele ei. Este nou faptul că se pune mai mult accent pe măsurile de protejare a mediului înconjurător. De asemenea, soluțiile privind eradicarea sărăciei sunt mai detaliate prin oferirea de exemple și principii despre cum ar trebui să arate economiile țărilor, care este rolul orașelor și a infrastructurii în creșterea economică sau cum ar trebui protejați angajații/muncitorii. Mai mult, ODS-urile fac referire și la importanța justiției într-o societate, precum și la promovarea păcii și a măsurilor care mențin pacea.

Poate că vi se pare ciudat să vi se vorbească despre pace din moment ce voi trăiți într-o societate unde nu există conflicte și unde voi vă simțiți în siguranță. Din păcate, nu toți oamenii se bucură de această stare de fapt, mulți dintre ei fiind refugiați și plecați din calea războiului, iar o parte din ei trăiesc zilnic cu frica de a nu fi victime ale violențelor din țările lor.

Așadar, obiectivele prezentate mai sus pot constitui teme de reflexie pentru voi în măsura în care vă veți gândi că activitățile voastre pot aduce schimbări în comunitate și pot contribui la obținerea Obiectivelor Sustenabile de Dezvoltare.

Am aflat împreună despre marile probleme ale lumii în care trăim. Dar ce putem face pentru a fi parte activă din procesul de rezolvare a lor? În această secțiune îți vom prezenta câteva idei despre cum ne putem implica în dezvoltarea pe termen lung a societății din care cu toții facem parte.

Pentru a aduce o contribuție de orice fel, primul pas este de a conștientiza nevoile cărora vrem să ne adresăm. Care sunt situațiile dificile cu care se confruntă o categorie socială sau un anumit grup de oameni? Dacă ingineria se îmbină cu conștientizarea lipsei de acces la apă potabilă a persoanelor din mediile rurale, vor apărea în scurt timp soluții practice la această provocare. Totul pornește de la nevoie și informare. Dar cum transpunem aceste lucruri în viața noastră de zi cu zi?

În primul rând, te încurajăm să te informezi cu privire la situația actuală – cum stau lucrurile în jurul meu: pe strada mea, în școala mea, în orașul unde locuiesc sau... în lumea în care trăiesc. Odată identificate nevoile relevante, te poți gândi la ce e de făcut, și cum poți îmbina utilul cu plăcutul. Adică ce îți place ție să faci, transpus într-o activitate care să îți aducă satisfacții atât ție, cât și persoanelor care au nevoie de ceea ce chiar tu poți aduce în ecuație. Featured resource: Ca să fii la curent cu situația actuală a evoluției spre atingerea ODM-urilor, poți urmări www.devinform.org/libraries.aspx/Home.aspx

Cum ar fi să dedici câteva ore dintr-o săptămână unei cauze? Poate prin voluntariat într-un ONG, poate gândind și implementând un proiect personal, sau implicându-te într-un grup de inițiativă care să lucreze în folosul comunității? Sau poate pur și simplu petrecând timp cu copii bolnavi, sau plimbând cățelul unui vecin în vârstă. Nu trebuie să fii super-erou pentru a aduce o schimbare. Trebuie doar să fii conștient de nevoile care există în jurul tău.

Dacă ți-am stârnit interesul de a te implica, dar tot nu știi de unde să începi, iată câteva oportunități, atât la nivel local, cât și internațional.

Pentru început, ia legătura cu un ONG din orașul tău, vezi cu ce se ocupă și cum poți aduce un plus de valoare prin pasiunile și interesele tale. Posibilitățile sunt nenumărate: de la educație, la protecția animalelor, la minorități și probleme de gen sau drepturile omului, ori poate chiar programe artistice. De exemplu, ai putea începe căutările chiar pe google, unde vei găsi diverse cataloage și baze de date precum www.ngo.ro/database, sau www.catalogong.net. Vezi ce îți se potrivește, și fii proactiv! Contactează asociațiile cu care rezonzi, prezintă-le intențiile și interesele tale și de-acolo, totul va părea mult mai simplu. Featured: Te poți alătura, spre exemplu, unui Club Impact din orașul tău! Vezi detalii pe site-ul fundației: www.noi-orizonturi.ro – Programul Impact!

Dacă te interesează să îți extinzi aria de interes, găsești oportunități și în sfera internațională. De exemplu, prin proiecte și schimburi de tineret, pe care le găsești pe platforma www.eurodesk.ro. Pentru cei mai aventuroși, care vor experiențe de mobilități internaționale, există oportunități de voluntariat online sau pe teren, precum cele oferite de Națiunile Unite: www.unv.org/what-we-do/youth/un-youth-volunteers-who-were-looking-for.html

Lumea în care trăim astăzi e mare și plină de oportunități. Orice cale ai alege, vei avea de câștigat o mulțime de prieteni, experiențe și ocazii de a da curs intereselor tale, dar și de a-ți cultiva competențe care vor contribui nu doar la progresul societății, dar mai ales la dezvoltarea și cariera ta de viitor.

Proiect finanțat de Ministerul Afacerilor Externe prin programul României de cooperare pentru dezvoltare (RoAid) și implementat cu sprijinul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (UNDP) – Centrul Regional pentru Europa și Asia Centrală.

